

Den Europæiske Unions Tidende

C 161

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

19. juni 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	<p>OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER</p> <p>Den Europæiske Unions Domstol</p>	
2010/C 161/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 148 af 5.6.2010	1
	V Øvrige meddelelser	
	<p>RETSLIGE PROCEDURER</p> <p>Domstolen</p>	
2010/C 161/02	Sag C-92/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene (Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — standstill-regler og forbud mod forskelsbehandling — forpligtelse til at betale gebyrer for at opnå og forlænge en opholdstilladelse — forholdsmæssigheden af de gebyrer, der skal betales — sammenligning med de gebyrer, der er betalt af unionsborgerne — associeringsaftalens artikel 9 — tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1 — artikel 10, stk. 1, og artikel 13 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80)	2

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 161/03	Sag C-246/07: Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 10 EF og artikel 300, stk. 1, EF — Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte — ensidigt forslag fra en medlemsstat om at optage et stof i bilag A til denne konvention)	3
2010/C 161/04	Sag C-423/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 93/37/EØF — artikel 3 og 11 — koncessionskontrakter om offentlige bygge- og anlægsarbejder — forpligtelser med hensyn til offentliggørelse — forpligtelsernes omfang — udbudsbekendtgørelse — beskrivelse af koncessionens genstand og stedet for arbejderne — supplerende arbejder, der ikke er udtrykkeligt fastsat i udbudsbekendtgørelsen og projektbeskrivelsen — ligebehandlingsprincippet)	3
2010/C 161/05	Sag C-160/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — offentlige tjenesteydelseskontrakter — artikel 43 EF og 49 EF — direktiv 92/50/EØF og 2004/18/EF — offentlige redningstjenester — udrykningskørsel og kvalificeret sygetransport — gennemsigtighedsforpligtelse — artikel 45 EF — virksomhed forbundet med udøvelsen af offentlig myndighed — artikel 86, stk. 2, EF — tjenesteydelser af almen økonomisk interesse)	4
2010/C 161/06	Sag C-230/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Dansk Transport og Logistik mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Fællesskabets toldkodeks — artikel 202, artikel 215, stk. 1 og 3, artikel 217, stk. 1, og artikel 233, stk. 1, litra d) — begrebet varer, der »beslaglægges og samtidig eller senere konfiskeres« — gennemførelsesforordningen til toldkodeksen — artikel 867a — direktiv 92/12/EØF — artikel 5, stk. 1 og 2, artikel 6, artikel 7, stk. 1, artikel 8 og 9 — sjette momsdirektiv — artikel 7, artikel 10, stk. 3, og artikel 16, stk. 1 — ikke-forskriftsmæssig indførsel af varer — godstransport på grundlag af et TIR-carnet — beslaglæggelse og destruktion — fastlæggelse af den medlemsstat, hvori toldskylden samt fordringerne på punktafgift og moms opstår — ophør af told- og afgiftsskyld)	4
2010/C 161/07	Sag C-265/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. april 2010 — Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl og Sorgenia spa mod Autorità per l'energia elettrica e il gas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Direktiv 2003/55/EF — det indre marked for naturgas — statens indgriben vedrørende prisen for levering af naturgas efter den 1. juli 2007 — offentlige serviceforpligtelser for virksomheder, der opererer i gassektoren)	6
2010/C 161/08	Sag C-340/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. april 2010 — The Queen, M m.fl. mod Her Majesty's Treasury (anmodning om præjudiciel afgørelse fra House of Lords — Det Forenede Kongerige) (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for personer og enheder med tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — forordning (EF) nr. 881/2002 — artikel 2, stk. 2 — forbud mod at stille midler til rådighed for personer opført i forordningens bilag I — rækkevidde — sociale sikringsydelse eller bistandsydelse, der tildeles ægtefællen til en person, der er opført i forordningens bilag I)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 161/09	Sag C-346/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 2001/80/EF — forurening og skadevirkninger — fyringsanlæg — begrænsning af visse luftforurenende emissioner — ikke-anvendelse af nævnte direktiv i relation til Lynemouth-kraftværket (Det Forenede Kongerige))	7
2010/C 161/10	Sag C-446/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Source Claire, Nord Plantes EURL, RCS Distribution, Ponroy Santé, Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires mod Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Direktiv 2002/46/EF — indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud — vitaminer og mineraler, der kan anvendes ved fremstilling af kosttilskud — maksimumsmængder — EU-harmonisering — foreligger ikke — medlemsstaternes kompetence — procedurer, der skal følges, og kriterier, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af disse mængder — national lovgivning, der fastsætter de nævnte mængder — fastsættelsen af en mængde på nul)	8
2010/C 161/11	Sag C-486/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. april 2010 — Zentralbetriebsrat der Landeskrankehäuser Tirols mod Land Tirol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Innsbruck — Østrig) (Socialpolitik — rammeaftaler om deltidsarbejde og om tidsbegrænset ansættelse — mindre gunstige nationale bestemmelser for ansatte, der arbejder på deltid, der er beskæftiget lejlighedsvist, eller som er ansat i henhold til en tidsbegrænset kontrakt — ligebehandlingsprincippet)	9
2010/C 161/12	Sag C-510/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. april 2010 — Vera Mattner mod Finanzamt Velbert (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og 58 EF — gaveafgift — bebygget grund — ret til fradrag i beskatningsgrundlaget — forskelsbehandling mellem bosiddende og ikke-bosiddende)	10
2010/C 161/13	Forenede sager C-536/08 og C-539/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. april 2010 — Staatssecretaris van Financiën mod X (sag C-536/08), fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV (sag C-539/08) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden, Nederlandene) (Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 2 og 3 — artikel 28b, punkt A, stk. 2 — ret til fradrag — moms-overgangsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne — stedet for erhvervelser af goder inden for Fællesskabet)	10
2010/C 161/14	Sag C-62/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. april 2010 — The Queen, efter begæring af: Association of the British Pharmaceutical Industry mod Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Direktiv 2001/83/EF — artikel 94 — økonomiske incitamenter til fordel for lægepraksisser, som ordinerer visse lægemidler til deres patienter — myndigheder, som er ansvarlige for den offentlige sundhed — læger — ordineringsfrihed)	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 161/15	Sag C-82/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. april 2010 — Dimos Agios Nikolaos — Kriti mod Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias — Grækenland) (Forordning (EF) nr. 2152/2003 — overvågning af skovene og af miljøvekselvirkninger i Unionen — definition — begreberne »skov« og »andre træbevoksede landområder« — anvendelsesområde)	11
2010/C 161/16	Sag C-102/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Camar Srl mod Presidente del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Firenze — Italien) (Internationale aftaler — Yaoundékonventionen — den fjerde AVS/EØF-Lomékonvention — »stand still«-klausul — interne afgifter — bananer)	12
2010/C 161/17	Sag C-122/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. april 2010 — Enosi Efopliston Aktoploias m.fl. mod Ypourgos Emporikis Naftilias og Ypourgos Aigaïou (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias — Grækenland) (Søtransport — cabotagesejlads — forordning (EØF) nr. 3577/92 — midlertidig undtagelse fra anvendelse af denne forordning — forpligtelse for medlemsstaterne til indtil udløbet af undtagelsesperioden at afholde sig fra at vedtage bestemmelser, der kan bringe anvendelsen af den nævnte forordning i alvorlig fare)	12
2010/C 161/18	Sag C-123/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München — Tyskland) (Den fælles toldtarif — toldpositioner — tarifiering i den kombinerede nomenklatur af ridehandsker — pos. 3926 — pos. 6116)	13
2010/C 161/19	Sag C-124/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Smit Reizen BV mod Minister van Verkeer en Waterstaat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 3820/85 og nr. 3821/85 — transport ad landevej — pligt til registrering — hviletid og andre arbejdsperioder — tid, der bruges på at komme til det sted, hvor et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat, overtages — begrebet »driftssted«)	13
2010/C 161/20	Sag C-374/09 P: Appel iværksat den 23. september 2009 af Constantin Hârsulescu til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 22. juli 2009 i sag T-234/09, Hârsulescu mod Rumænien	14
2010/C 161/21	Sag C-109/10 P: Appel iværksat den 1. marts 2010 af Solvay SA til prøvelse af dom afsagt den 17. december 2009 af Retten (Sjette Afdeling) i sag T-57/01, Solvay mod Kommissionen	14
2010/C 161/22	Sag C-110/10 P: Appel iværksat den 1. marts 2010 af Solvay SA til prøvelse af dom afsagt den 17. december 2009 af Retten (Sjette Afdeling) i sag T-58/01, Solvay mod Kommissionen	16
2010/C 161/23	Sag C-124/10 P: Appel iværksat den 8. marts 2010 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt den 15. december 2009 af Retten (Tredje Afdeling) i sag T-156/04, Électricité de France (EDF) mod Kommissionen	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 161/24	Sag C-125/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 9. marts 2010 — Merck & Co Inc mod Deutsches Patent- und Markenamt	17
2010/C 161/25	Sag C-134/10: Sag anlagt den 15. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	18
2010/C 161/26	Sag C-136/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Târgu-Mureş (Rumænien) den 15. marts 2010 — Daniel Ionel Obreja mod Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu	18
2010/C 161/27	Sag C-140/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 17. marts 2010 — Greenstar-Kanzi Europe NV mod Jean Hustin og Jo Goossens	19
2010/C 161/28	Sag C-141/10: Sag anlagt den 16. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene	19
2010/C 161/29	Sag C-148/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Brussel (Belgien) den 29. marts 2010 — Express Line NV mod Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie	20
2010/C 161/30	Sag C-150/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 29. marts 2010 — Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) mod Beneo Orafti SA	21
2010/C 161/31	Sag C-151/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen — Afdeling Hasselt (Belgien) den 31. marts 2010 — Dai Cugini NV mod Rijkdienst voor Sociale Zekerheid ...	22
2010/C 161/32	Sag C-155/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom den 2. april 2010 — Williams m.fl. mod British Airways plc	23
2010/C 161/33	Sag C-158/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 6. april 2010 — Johan van Leendert Holding BV, den anden part: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	24
2010/C 161/34	Sag C-159/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 2. april 2010 — Gerhard Fuchs mod Land Hessen	24
2010/C 161/35	Sag C-160/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 2. april 2010 — Peter Köhler mod Land Hessen	26
2010/C 161/36	Sag C-162/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland den 7. april 2010 — Phonographic Performance (Ireland) Ltd mod Ireland og Attorney General	28
2010/C 161/37	Sag C-163/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Isernia (Italien) den 2. april 2010 — straffesag mod Aldo Patriciello	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 161/38	Sag C-164/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Emanuele Ferazzoli mod Ministero dell'Interno	29
2010/C 161/39	Sag C-165/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Cosima Barberio mod Ministero dell'Interno	29
2010/C 161/40	Sag C-166/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Patrizia Banchetti mod Ministero dell'Interno	30
2010/C 161/41	Sag C-167/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Andrea Palomba mod Ministero dell'Interno	30
2010/C 161/42	Sag C-168/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Michele Fanelli mod Ministero dell'Interno	30
2010/C 161/43	Sag C-169/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Sandra Castronovo mod Ministero dell'Interno	31
2010/C 161/44	Sag C-170/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Mirko De Filippo mod Ministero dell'Interno	31
2010/C 161/45	Sag C-171/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Andrea Sacripanti mod Ministero dell'Interno	32
2010/C 161/46	Sag C-172/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Emiliano Orru' mod Ministero dell'Interno	32
2010/C 161/47	Sag C-173/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Fabrizio Cariulo mod Ministero dell'Interno	32
2010/C 161/48	Sag C-174/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Paola Tonachella mod Ministero dell'Interno	33
2010/C 161/49	Sag C-175/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Pietro Calogero mod Ministero dell'Interno	33
2010/C 161/50	Sag C-176/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Danilo Spina mod Ministero dell'Interno	34
2010/C 161/51	Sag C-178/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Târgu-Mureş (Rumænien) den 17. marts 2010 — Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureş, Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureş mod SC Darmi SRL	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 161/52	Sag C-179/10: Sag anlagt den 9. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	35
2010/C 161/53	Sag C-188/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 16. april 2010 — straffesag mod Aziz Melki	35
2010/C 161/54	Sag C-189/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 16. april 2010 — straffesag mod Sélim Abdeli	36
2010/C 161/55	Sag C-191/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 19. april 2010 — Société Rastelli Davide og C. mod Jean-Charles Hidoux, som kurator i selskabet Médiasucre international	36
2010/C 161/56	Sag C-196/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 22. april 2010 — Paderborner Brauerei Haus Cramer KG mod Hauptzollamt Bielefeld	37

Retten

2010/C 161/57	Forenede sager T-303/06 og T-337/06: Rettens dom af 27. april 2010 — UniCredito Italiano mod KHIM — Union Investment Privatfonds (UNIWEB) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærkerne UNIWEB og UniCredit Wealth Management — de ældre nationale ordmærker UNIFONDS og UNIRAK og det ældre nationale figurmærke UNIZINS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))	38
2010/C 161/58	Sag T-392/06: Rettens dom af 27. april 2010 — Union Investment Privatfonds mod KHIM — Unicre-Cartão International De Crédito (unibanco) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket unibanco — de ældre nationale figurmærker UniFLEXIO, UniVARIO og UniZERO — for sen fremlæggelse af dokumenter — skønsbeføjelse i medfør af artikel 74, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009))	38
2010/C 161/59	Sag T-388/07: Rettens dom af 6. maj 2010 — Comune di Napoli mod Kommissionen (EFRU — nedsættelse af en finansiel støtte — bymæssigt pilotprojekt med henblik på at oprette et netværk af telematiske pladser i Napoli — begrebet uregelmæssighed — støtteberettigede udgifter)	39
2010/C 161/60	Sag T-109/08: Rettens dom af 27. april 2010 — Freixenet mod KHIM (form af en hvid matslebet flaske) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der gengiver en hvid matslebet flaske — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009) — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009))	39

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 161/61	Sag T-110/08: Rettens dom af 27. april 2010 — Freixenet mod KHIM (form af en matslebet sort flaske) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der gengiver en matslebet sort flaske — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009) — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009)).....	40
2010/C 161/62	Sag T-586/08: Rettens dom af 29. april 2010 — Kerma mod KHIM (BIOPIETRA) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket BIOPIETRA — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	40
2010/C 161/63	Sag T-22/09: Rettens kendelse af 15. april 2010 — Katjes Fassin mod KHIM — (gengivelse af et pandaansigt) (EF-varemærke — undersøgerens afgørelse om afslag på registrering — tilbagetrækning af registreringsansøgningen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	40
2010/C 161/64	Sag T-18/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 30. april 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (Særlige rettergangsformer — forordning (EF) nr. 1007/2009 — handel med sælprodukter — forbud mod import og salg — undtagelse til fordel for inuitsamfund — anmodning om udsættelse af gennemførelse — formaliteten — fumus boni juris — ingen uopsættelighed)	41
2010/C 161/65	Sag T-103/10 P(R): Rettens kendelse af 27. april 2010 — Parlamentet mod U (Appel — personalesag — tjenestemænd — afgørelse om afskedigelse — kendelse afsagt af præsidenten for EU-Personaleretten i en sag om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	41
2010/C 161/66	Sag T-429/09: Sag anlagt den 21. oktober 2009 — Campailla mod Kommissionen	42
2010/C 161/67	Sag T-510/09 P: Appel iværksat den 12. april 2010 af V til prøvelse af Personalerettens dom af 21. oktober 2009 i sag F-33/08, V mod Kommissionen	42
2010/C 161/68	Sag T-15/10: Sag anlagt den 25. januar 2010 — Noko Ngele mod Kommissionen	43
2010/C 161/69	Sag T-154/10: Sag anlagt den 2. april 2010 — Frankrig mod Kommissionen	43
2010/C 161/70	Sag T-158/10: Sag anlagt den 9. april 2010 — Dow Chemical mod Rådet	44
2010/C 161/71	Sag T-159/10: Sag anlagt den 9. april 2010 — Air France mod KHIM (gengivelse af et parallelogram)	45
2010/C 161/72	Sag T-162/10: Sag anlagt den 13. april 2010 — Niki Luftfahrt mod Kommissionen	45

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 161/73	Sag T-163/10: Sag anlagt den 7. april 2010 — Entegris mod KHIM — Optimize Technologies (OPTIMIZE TECHNOLOGIES)	46
2010/C 161/74	Sag T-164/10: Sag anlagt den 13. april 2010 — Pioneer Hi-Bred International mod Kommissionen	46
2010/C 161/75	Sag T-167/10: Sag anlagt den 7. april 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen	47
2010/C 161/76	Sag T-168/10: Sag anlagt den 15. april 2010 — Kommissionen mod SEMEA	48
2010/C 161/77	Sag T-170/10: Sag anlagt den 19. april 2010 — CTG Luxembourg PSF mod Domstolen	48
2010/C 161/78	Sag T-172/10: Sag anlagt den 8. april 2010 — Colas mod KHIM — García-Teresa Gárate (BASE-SEAL)	49
2010/C 161/79	Sag T-175/10: Sag anlagt den 15. april 2010 — Milux mod KHIM (FERTILITYINVIVO)	50
2010/C 161/80	Sag T-176/10: Sag anlagt den 15. april 2010 — Seven mod KHIM — Seven for all mankind (SEVEN FOR ALL MANKIND)	50
2010/C 161/81	Sag T-177/10: Sag anlagt den 19. april 2010 — Alcoa Trasformazioni mod Kommissionen	51
2010/C 161/82	Sag T-178/10: Sag anlagt den 21. april 2010 — Spanien mod Kommissionen	52
2010/C 161/83	Sag T-179/10: Sag anlagt den 21. april 2010 — Zitro IP mod KHIM — Show Ball Informática (BINGO SHOWALL)	53
2010/C 161/84	Sag T-180/10: Sag anlagt den 16. april 2010 — Nickel Institute mod Kommissionen	53
2010/C 161/85	Sag T-182/10: Sag anlagt den 19. april 2010 — AISCAT mod Kommissionen	54
2010/C 161/86	Sag T-188/10: Sag anlagt den 26. april 2010 — DTL mod KHIM — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria)	55
2010/C 161/87	Sag T-190/10: Sag anlagt den 22. april 2010 — Egan og Hackett mod Parlamentet	55
2010/C 161/88	Sag T-200/10: Sag anlagt den 29. april 2010 — Avery Dennison mod KHIM — Dennison Hesperia (AVERY DENNISON)	56

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 161/89	Sag T-109/04: Rettens kendelse af 16. april 2010 — DB Schenker Rail Deutschland mod Kommissionen	56
2010/C 161/90	Sag T-511/08: Rettens kendelse af 13. april 2010 — Unity OSG FZE mod Rådet	56

Retten for EU-Personalesager

2010/C 161/91	Sag F-19/10: Sag anlagt den 29. marts 2010 — Marsili mod Kommissionen	57
2010/C 161/92	Sag F-21/10: Sag anlagt den 31. marts 2010 — Marcuccio mod Kommissionen	57
2010/C 161/93	Sag F-23/10: Sag anlagt den 16. april 2010 — Allen mod Kommissionen	58
2010/C 161/94	Sag F-24/10: Sag anlagt den 21. april 2010 — Kaskarelis mod Kommissionen	58
2010/C 161/95	Sag F-25/10: Sag anlagt den 28. april 2010 — AG (*) mod Parlamentet	58

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2010/C 161/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 148 af 5.6.2010

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 134 af 22.5.2010

EUT C 113 af 1.5.2010

EUT C 100 af 17.4.2010

EUT C 80 af 27.3.2010

EUT C 63 af 13.3.2010

EUT C 51 af 27.2.2010

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene(Sag C-92/07) ⁽¹⁾

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — standstill-regler og forbud mod forskelsbehandling — forpligtelse til at betale gebyrer for at opnå og forlænge en opholdstilladelse — forholdsmæssigheden af de gebyrer, der skal betales — sammenligning med de gebyrer, der er betalt af unionsborgerne — associeringsaftalens artikel 9 — tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1 — artikel 10, stk. 1, og artikel 13 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80)

(2010/C 161/02)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P.J. Kuijper og S. Boelaert, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster, C. Wissels og M. de Grave, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og J. Möller, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 9 i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, undertegnet i Ankara den 12. september 1963, indgået på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963 (Samling af Aftaler, indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 541), artikel 41 i tillægsprotokollen, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972 (Samling af Aftaler, indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 581), og artikel 10, stk. 1, og artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 af 10. december 1980 om udvikling af associeringen — diskriminerende gebyrer for opholdstilladelser

Konklusion

1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til associeringsaftalens artikel 9 og tillægsprotokollens artikel 41 samt artikel 10, stk. 1, og artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, idet det har indført og opretholdt bestemmelser om gebyrer for udstedelse af opholdstilladelser, der er uforholdsmæssigt høje i forhold til de gebyrer, der opkræves af medlemsstaternes statsborgere for udstedelse af tilsvarende dokumenter, og idet det anvender disse bestemmelser på tyrkiske statsborgere, der har ret til ophold i Nederlandene i medfør af:

— aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara af Republikken Tyrkiet, på den ene side, og EØF's medlemsstater og Fællesskabet, på den anden side, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963

— tillægsprotokollen, undertegnet den 23. november 1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, og

— afgørelse nr. 1/80, vedtaget den 19. september 1980 af det associeringsråd, der blev oprettet ved associeringsaftalen, og som består dels af medlemmer af medlemsstaternes regeringer, af Rådet for Den Europæiske Union og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, dels af medlemmer af den tyrkiske regering.

2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger. Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. april 2010 —
Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige**

(Sag C-246/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 10 EF og artikel 300, stk. 1, EF — Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte — ensidigt forslag fra en medlemsstat om at optage et stof i bilag A til denne konvention)

(2010/C 161/03)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana og C. Tufvesson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved A. Kruse og A. Falk, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Danmark (ved C. Pilgaard Zinglersen og R. Holdgaard, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og D.J.M. de Grave, som befuldmægtigede), Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved V. Jackson, som befuldmægtiget og D. Anderson, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 10 og artikel 300, stk. 1, EF — ensidigt forslag om at tilføje et stof, perfluoroktansulfonat, i bilag A til Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 10, idet det ensidigt har foreslået, at perfluoroktansulfonat skal optages i bilag A til Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Sverige.
- 3) Kongeriget Sverige pålægges at betale Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Kongeriget Danmark, Kongeriget Nederlandene, Republikken Finland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. april 2010 —
Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien**

(Sag C-423/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 93/37/EØF — artikel 3 og 11 — koncessionskontrakter om offentlige bygge- og anlægsarbejder — forpligtelser med hensyn til offentliggørelse — forpligtelsernes omfang — udbudsbekendtgørelse — beskrivelse af koncessionens genstand og stedet for arbejderne — supplerende arbejder, der ikke er udtrykkeligt fastsat i udbudsbekendtgørelsen og projektbeskrivelsen — ligebehandlingsprincippet)

(2010/C 161/04)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Kukovec, M. Konstantinidis og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede, og abogada M. Canal Fontcuberta)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved F. Díez Moreno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 3 og artikel 11, stk. 3, 6, 7 og 12 i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54) — tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — arbejder som ikke har været genstand for en koncession — tilslag efter tidspunktet for tildelingen af koncessionen

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, samt artikel 11, stk. 3 og 6, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, læst i sammenhæng med dets bilag V, ved den 5. november 1999 at tildele Iberpistas
  - anlæg af en tredje vejbane i begge køreretninger på betalingsstrækningen på motorvej A-6 mellem Villalba og Valle de los Caídos-udfletningen
  - anlæg af en tredje vejbane i begge køreretninger på betalingsstrækningen på motorvej A-6 mellem Valle de los Caídos-udfletningen og byen San Rafael, herunder anlægget af en ny tunnel, og
  - anlæg af en fjerde vejbane i begge køreretninger på den afgiftsfrie strækning på motorvej A-6 mellem Madrid og Villalba,

uden at disse arbejder var omtalt i genstanden for koncessionskontrakten om offentlige bygge- og anlægsarbejder som beskrevet i De Europæiske Fællesskabers Tidende og i projektbeskrivelsen.

- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.
- 3) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 297 af 8.12.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-160/08) (¹)

(Traktatbrud — offentlige tjenesteydelseskontrakter — artikel 43 EF og 49 EF — direktiv 92/50/EØF og 2004/18/EF — offentlige redningstjenester — udrykningskørsel og kvalificeret sygetransport — gennemsigtighedsforpligtelse — artikel 45 EF — virksomhed forbundet med udøvelsen af offentlig myndighed — artikel 86, stk. 2, EF — tjenesteydelser af almen økonomisk interesse)

(2010/C 161/05)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og J. Möller, befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og Y. de Vries, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 43 EF og 49 EF og af Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1) samt af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — lokale myndigheders praksis med at tildele kontrakter og koncessioner om præstation af redningstjenesteydelser direkte uden gennemførelse af offentlige udbudsprocedurer for indgåelse af offentlige kontrakter og under tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling

Konklusion

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, sammenholdt med dette direktivs artikel 16, eller fra den 1. februar 2006 artikel 22 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, sammenholdt med artikel 35, stk. 4, i forbindelse med indgåelse af offentlige tjenesteydelseskontrakter om udrykningskørsel og kvalificeret sygetransport efter submissionsmodellen i delstaterne Sachsen-Anhalt, Nordrhein-Westfalen, Niedersachsen og Sachsen, idet den ikke har offentliggjort meddelelser om resultaterne af tildelingen af udbudsproceduren.

2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.

3) Europa-Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Nederlandene bærer deres egne udgifter.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Dansk Transport og Logistik mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-230/08) (¹)

(Fællesskabets toldkodeks — artikel 202, artikel 215, stk. 1 og 3, artikel 217, stk. 1, og artikel 233, stk. 1, litra d) — begrebet varer, der »beslaglægges og samtidig eller senere konfiskeres« — gennemførelsesforordningen til toldkodeksen — artikel 867a — direktiv 92/12/EØF — artikel 5, stk. 1 og 2, artikel 6, artikel 7, stk. 1, artikel 8 og 9 — sjette momsdirektiv — artikel 7, artikel 10, stk. 3, og artikel 16, stk. 1 — ikke-forskriftsmæssig indførsel af varer — gods-transport på grundlag af et TIR-carnet — beslaglæggelse og destruktion — fastlæggelse af den medlemsstat, hvori toldskylden samt fordringerne på punktafgift og moms opstår — ophør af told- og afgiftsskyld)

(2010/C 161/06)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dansk Transport og Logistik

Sagsøgt: Skatteministeriet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Østre Landsret — fortolkning af artikel 215 og 233 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), artikel 454 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1), artikel 5 og 6 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1) samt artikel 7 og 10 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — ophør af told- og afgiftsskyld i forbindelse med konfiskation og destruktion foretaget af en medlemsstats myndigheder ved ikke-forskriftsmæssig indførelse af varer til Fællesskabets toldområde

Konklusion

- 1) Varer, der ved deres indførelse til Fællesskabets toldområde er taget i bevaring af de lokale told- og skattemyndigheder i den zone, hvor det første toldsted ved Fællesskabets ydre grænse er beliggende, og som samtidig eller senere destrueres af myndighederne, uden at de har været ude af deres besiddelse, er omfattet af begrebet varer, der »beslaglægges og samtidig eller senere konfiskeres«, i artikel 233, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 955/1999 af 13. april 1999, således at toldskylden ophører i medfør af denne bestemmelse.
- 2) Artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets direktiv 96/99/EF af 30. december 1996, skal fortolkes således, at varer, som beslaglægges af de lokale told- og skattemyndigheder ved deres indførelse til Fællesskabets område og samtidig eller senere destrueres af myndighederne, uden at de har været ude af deres besiddelse, skal anses for ikke at være blevet indført til Fælles-

skabet, således at punktafgiftspligten ikke er indtrådt for disse varers vedkommende. Varer, som beslaglægges efter deres ikke-forskriftsmæssige indførelse til dette område, dvs. efter at varerne har forladt den zone, hvor det første toldsted inden for Fællesskabets toldområde er beliggende, og som samtidig eller senere destrueres af myndighederne, uden at de har været ude af deres besiddelse, skal ikke anses for at være under »en ordning med suspension af punktafgifter«, jf. nævnte direktivs artikel 5, stk. 2, første afsnit, og artikel 6, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 84, stk. 1, litra a), og artikel 98 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 955/1999, samt artikel 867a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1662/1999 af 28. juli 1999, og derfor er punktafgiftspligten indtrådt for disse varer og punktafgiften forfalden til betaling.

- 3) Artikel 2, nr. 2), artikel 7 og artikel 10, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 1999/85/EF af 22. oktober 1999, skal fortolkes således, at varer, som beslaglægges af de lokale told- og skattemyndigheder ved deres indførelse til Fællesskabets område og samtidig eller senere destrueres af myndighederne, uden at de har været ude af deres besiddelse, skal anses for ikke at være blevet indført til Fællesskabet, således at merværdiafgiftspligten ikke er indtrådt for disse varers vedkommende, og denne afgift derfor ikke er forfalden til betaling. Dog skal bestemmelserne i nævnte direktivs artikel 10, stk. 3, andet afsnit, og artikel 16, stk. 1, punkt B, litra c), sammenholdt med artikel 867a i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 1662/1999, fortolkes således, at for varer, som beslaglægges af myndighederne efter deres ikke-forskriftsmæssige indførelse til dette område, dvs. efter at varerne har forladt den zone, hvor det første toldsted inden for Fællesskabets toldområde er beliggende, og som samtidig eller senere destrueres af de nævnte myndigheder, uden at de har været ude af deres besiddelse, er merværdiafgiftspligten indtrådt og afgiften forfalden til betaling, selv om varerne senere henføres til en toldoplagsprocedure.
- 4) Artikel 202, artikel 215, stk. 1 og 3, og artikel 217 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 955/1999, samt artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 3, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 1999/85, skal fortolkes således, at det er myndighederne i den medlemsstat ved Fællesskabets ydre grænse, via hvilken varerne er blevet ikke-forskriftsmæssigt indført til Fællesskabets toldområde, der er kompetente til at opkræve toldskyld og merværdiafgift, også selv om varerne derefter blev transporteret til en anden medlemsstat, hvor de blev opdaget og beslaglagt. Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 92/12, som ændret ved direktiv 96/99, skal fortolkes således, at

myndighederne i sidstnævnte medlemsstat er kompetente til at opkræve punktafgift, forudsat at varerne er oplagt til erhvervsmæssige formål. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, om denne betingelse er opfyldt i den tvist, den skal påkende.

(¹) EUT C 197 af 2.8.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. april 2010 — Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl og Sorgenia spa mod Autorità per l'energia elettrica e il gas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Sag C-265/08) (¹)

(Direktiv 2003/55/EF — det indre marked for naturgas — statens indgriben vedrørende prisen for levering af naturgas efter den 1. juli 2007 — offentlige serviceforpligtelser for virksomheder, der opererer i gassektoren)

(2010/C 161/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl og Sorgenia spa

Sagsøgt: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — fortolkning af artikel 3, stk. 2, og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EFT L 176, s. 57) — national ordning om fastsættelse af priser for levering af naturgas til private kunder

Konklusion

Artikel 3, stk. 2, og artikel 23, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for

det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der gør det muligt at fastsætte prisniveauet for levering af naturgas ved fastsættelse af »referencepriser« som de i hovedsagen omhandlede efter den 1. juli 2007, på betingelse af, at denne indgriben:

— forfølger en almindelig økonomisk interesse, som består i at opretholde prisen for levering af naturgas til de endelige forbrugere på et rimeligt niveau, henset til medlemsstaternes forpligtelse til — under hensyn til situationen på markedet for naturgas — at afveje de formål med liberaliseringen og den nødvendige beskyttelse af de endelige forbrugere, som forfølges af direktiv 2003/55

— kun er til skade for den frie fastsættelse af priser for levering af naturgas efter den 1. juli 2007, for så vidt som det er nødvendigt for at gennemføre et sådant formål af almindelig økonomisk interesse, og følgelig i en periode, som nødvendigvis er tidsbegrænset

— er klart defineret, gennemsigtig, ikke-diskriminerende, kontrollerbar og sikrer EU-naturgasselskaberne lige adgang til forbrugerne.

(¹) EUT C 236 af 13.9.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. april 2010 — The Queen, M m.fl. mod Her Majesty's Treasury (anmodning om præjudiciel afgørelse fra House of Lords — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-340/08) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for personer og enheder med tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — forordning (EF) nr. 881/2002 — artikel 2, stk. 2 — forbud mod at stille midler til rådighed for personer opført i forordningens bilag I — rækkevidde — sociale sikringsydelse eller bistandsydelse, der tildeles ægtefællen til en person, der er opført i forordningens bilag I)

(2010/C 161/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

House of Lords

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, M m.fl.

Sagsøgt: Her Majesty's Treasury

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — House of Lords — fortolkning af artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan (EFT L 139, s. 9) — omfanget af forbuddet mod at stille økonomiske ressourcer til rådighed for personer opført i bilag I — sociale sikringsydelse eller social bistand tildelt af staten til en ægtefælle til en sådan person

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 561/2003 af 27. marts 2003, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse på sociale sikringsydelse og bistandsydelse, der udbetales af staten til ægtefællen til en person, som er udpeget af den komité, der er oprettet i medfør af afsnit 6 i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1267 (1999), og er opført i bilag I til nævnte forordning, med senere ændringer, alene med den begrundelse, at ægtefællen bor sammen med den udpegede person og vil eller vil kunne anvende en del af disse ydelser til at betale for varer og tjenesteydelser, som den udpegede person også vil forbruge eller nyde godt af.

(¹) EUT C 260 af 11.10.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-346/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2001/80/EF — forurening og skadevirkninger — fyringsanlæg — begrænsning af visse luftforurenende emissioner — ikke-anvendelse af nævnte direktiv i relation til Lynemouth-kraftværket (Det Forenede Kongerige))

(2010/C 161/09)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved L. Seeboruth, som befuldmægtiget, og D. Wyatt, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse for så vidt angår elektricitetscentralen beliggende i Lynemouth, Northumberland, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (EFT L 309, s. 1) — manglende reduktion af emissioner fra nævnte central inden for den frist, der er fastsat i direktivets artikel 4, stk. 3

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2001/80/EF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg, idet det ikke har sikret, at dette direktiv anvendes på det kraftværk, der drives af Rio Tinto Alcan Smelting and Power (UK) Ltd i Lynemouth i det nordøstlige England.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 260 af 11.10.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Source Claire, Nord Plantes EURL, RCS Distribution, Ponroy Santé, Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires mod Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-446/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 2002/46/EF — indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud — vitaminer og mineraler, der kan anvendes ved fremstilling af kosttilskud — maksimumsmængder — EU-harmonisering — foreligger ikke — medlemsstaternes kompetence — procedurer, der skal følges, og kriterier, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af disse mængder — national lovgivning, der fastsætter de nævnte mængder — fastsættelsen af en mængde på nul)

(2010/C 161/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Source Claire, Nord Plantes EURL, RCS Distribution, Ponroy Santé, Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires

Sagsøgte: Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Procesdeltagere: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud (EFT L 183, s. 51), særligt artikel 5, stk. 4, og artikel 11, stk. 2 — medlemsstaternes kompetence til at fastlægge de tilladte maksimumsmængder for vitaminer og mineraler i kosttilskud i mangel af fællesskabsregler på området — kriterier, der skal tages hensyn til ved fastsættelsen af maksimumsindhold — absolut forbud

mod fluor, der pålægges af en medlemsstats myndigheder uden for de i nævnte direktivs artikel 12 fastsatte regler — kvantitativ handelshindring i strid med artikel 28 og 30 EF

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud skal fortolkes således, at medlemsstaterne med forbehold af bestemmelserne i EF-traktaten fortsat har kompetence til at vedtage lovgivning vedrørende maksimumsmængder af vitaminer og mineraler, der kan anvendes ved fremstillingen af kosttilskud, så længe Europa-Kommissionen ikke har vedtaget disse mængder i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 4.
- 2) Medlemsstaterne er foruden pligten til at overholde artikel 28 EF og artikel 30 EF ligeledes forpligtet til at lade sig inspirere af de i artikel 5 i direktiv 2002/46 opstillede faktorer, herunder kravet om en videnskabelig risikovurdering, baseret på almindeligt anerkendte videnskabelige data, ved fastsættelsen af de maksimumsmængder af vitaminer og mineraler, der kan anvendes ved fremstillingen af kosttilskud, mens de afventer, at Europa-Kommissionen vedtager disse mængder i medfør af direktivets artikel 5, stk. 4.
- 3) Direktiv 2002/46 skal fortolkes således, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor det ved fastlæggelsen af maksimumsmængden af et mineral, der kan anvendes ved fremstillingen af kosttilskud, er umuligt at fastslå tilførslen af dette mineral fra andre kostkilder præcist, og så længe Europa-Kommissionen ikke har vedtaget maksimumsmængder af de vitaminer og mineraler, der kan anvendes ved fremstillingen af kosttilskud, i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 4, kan en medlemsstat, hvis der foreligger en velkendt risiko for, at denne tilførsel når den sikre maksimumsgrænse for det omhandlede mineral, og medlemsstaten overholder artikel 28 EF og 30 EF, fastsætte den nævnte maksimumsmængde til en værdi på nul uden at anvende proceduren i direktivets artikel 12.
- 4) Artikel 5 i direktiv 2002/46 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en tilpasset mærkning kunne afholde den gruppe af forbrugere, som mærkningen er rettet mod, fra at anvende et næringsstof, som kan være gavnlige for den i mindre mængder, ikke udgør en relevant faktor ved fastsættelsen af maksimumsmængder af de vitaminer og mineraler, der kan anvendes ved fremstillingen af kosttilskud. En hensyntagen til de forskellige forbrugergrupper varierende grad af følsomhed gør det kun muligt for en medlemsstat at anvende en sådan maksimumsmængde, tilpasset en særlig forbrugergruppe, såsom børn, på hele befolkningen, hvis denne foranstaltning er nødvendig for at sikre beskyttelsen af sundheden for de personer, der tilhører denne gruppe, og hvis den nævnte foranstaltning står i et rimeligt forhold til det formål, som tilstræbes, hvilket formål ikke kan nås med foranstaltninger, som begrænser samhandelen inden for Den Europæiske Union mindre, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at prøve.

5) Direktiv 2002/46 skal fortolkes således, at det er til hinder for en fastsættelse af maksimumsmængder af de vitaminer og mineraler, der kan anvendes ved fremstillingen af kosttilskud, når der, idet der ikke er godtgjort en fare for menneskers sundhed, ikke er fastlagt sikre maksimumsgrænser for disse vitaminer og mineraler, medmindre en sådan foranstaltning er begrundet i medfør af forsigtighedsprincippet, hvis en videnskabelig vurdering viser, at der er usikkerhed med hensyn til om, og i givet faldt i hvilket omfang, der er en reel risiko for sundheden. Efter at disse sikre maksimumsgrænser er fastsat, kan muligheden for at fastsætte sådanne maksimumsmængder til et niveau, der ligger væsentligt under disse sikre maksimumsgrænser, ikke udelukkes, eftersom fastsættelsen af disse maksimumsmængder kan være begrundet under en hensyntagen til de faktorer, som er opstillet i artikel 5, stk. 1 og 2, i direktiv 2002/46, og som er forenelige med proportionalitetsprincippet. Det tilkommer den forelæggende ret at foretage denne vurdering, der skal foretages fra sag til sag.

(¹) EUT C 327 af 20.12.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. april 2010 — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols mod Land Tirol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Innsbruck — Østrig)

(Sag C-486/08) (¹)

(Socialpolitik — rammeaftaler om deltidsarbejde og om tidsbegrænset ansættelse — mindre gunstige nationale bestemmelser for ansatte, der arbejder på deltid, der er beskæftiget lejlighedsvist, eller som er ansat i henhold til en tidsbegrænset kontrakt — ligebehandlingsprincippet)

(2010/C 161/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Innsbruck

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols

Sagsøgt: Land Tirol

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesgericht Innsbruck — fortolkning af rammeaftalens § 4, stk. 1 og 2, i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS (EFT 1998 L 14, s. 9), rammeaftalens § 4 i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43), samt af artikel 14, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT L 204, s. 23) — national lovgivning, der udelukker kontraktansatte fra sit anvendelsesområde for så vidt angår visse kategorier af ansatte, der arbejder på deltid, der lejlighedsvist er beskæftiget, eller er i ansættelsesforhold af en tidsbegrænset varighed — mindre gunstige regler hvad angår ret til ferie for arbejdstagere, der går fra at være beskæftiget på fuld tid til at være beskæftiget på deltid, og arbejdstagere der tager forældreorlov i to år — ligebehandling af mænd og kvinder, af deltidsansatte og fuldtidsansatte, samt af ansatte i et ansættelsesforhold af tidsbegrænset varighed og ansatte i et ansættelsesforhold af tidsubegrænset varighed

Konklusion

1) Den relevante EU-ret, og særligt § 4, stk. 2, i rammeaftalen om deltidsarbejde, der er indgået den 6. juni 1997 og findes i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, som ændret ved Rådets direktiv 98/23/EF af 7. april 1998, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovbestemmelse som § 55, stk. 5, i Tiroler Landes-Vertragsbedienstetengesetz (lov om overenskomstansatte i delstaten Tyrol) af 8. november 2000, i den udgave, der var gældende indtil den 1. februar 2009, hvorefter endnu ikke afholdt ferie skal tilpasses den nye arbejdstid i tilfælde af, at en arbejdstagers arbejdstid ændres, hvilket indebærer, at en arbejdstager, som nedsætter sin arbejdstid fra fuldtid til deltid, får nedsat den ret til årlig betalt ferie, som han har optjent som fuldtidsansat, men som han ikke har haft mulighed for at gøre brug af, eller at han kun kan afholde denne ferie med nedsatte feriepenge.

2) § 4 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovbestemmelse som § 1, stk. 2, litra m), i Tiroler Landes-Vertragsbedienstetengesetz af 8. november 2000, i den udgave, der var gældende indtil den 1. februar 2009, hvorefter arbejdstagere, som er ansat tidsbegrænset i maksimum seks måneder, eller som kun lejlighedsvist er beskæftiget, udelukkes fra lovens anvendelsesområde.

- 3) § 2, stk. 6, i rammeaftalen vedrørende forældreorlov, som blev indgået den 14. december 1995, og som findes i bilaget til Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, som ændret ved Rådets direktiv 97/75/EF af 15. december 1997, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovbestemmelse som § 60, sidste punktum, i Tiroler Landes-Vertragsbedienstetengesetz af 8. november 2000, i den udgave, der var gældende indtil den 1. februar 2009, hvorefter de arbejdstagere, som benytter sig af deres ret til at afholde forældreorlov i to år, ved udløbet af denne orlov mister deres ret til årlig betalt ferie optjent i året før deres barns fødsel.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. april 2010 — Vera Mattner mod Finanzamt Velbert (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-510/08) (¹)

(Frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og 58 EF — gaveafgift — bebygget grund — ret til fradrag i beskatningsgrundlaget — forskelsbehandling mellem bosiddende og ikke-bosiddende)

(2010/C 161/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vera Mattner

Sagsøgt: Finanzamt Velbert

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 39 EF og 43 EF samt artikel 56 EF, sammenholdt med artikel 58 EF — national lovgivning om gaveafgift af grunde, hvorefter den skattefrie del af grundens værdi fastsættes til 1 100 EUR, hvis gavegiver og modtager har bopæl i en anden medlemsstat, men til 205 000 EUR, hvis enten gavegiver eller modtager har bopæl på det nationale område

Konklusion

Artikel 56 EF, sammenholdt med artikel 58 EF, skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der for beregningen af gaveafgiften fastsætter, at fradraget i beskatningsgrundlaget i tilfælde af, at en fast ejendom beliggende i denne stat gives som gave, er mindre, når gavegiver og modtager var bosiddende i en anden medlemsstat, da gaven blev ydet, end det fradrag, der ville være blevet anvendt, såfremt mindst en af dem havde været bosiddende i den førstnævnte medlemsstat, da gaven blev ydet.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. april 2010 — Staatssecretaris van Financiën mod X (sag C-536/08), fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV (sag C-539/08) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden, Nederlandene)

(Forenede sager C-536/08 og C-539/08) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 2 og 3 — artikel 28b, punkt A, stk. 2 — ret til fradrag — momsovergangsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne — stedet for erhvervsafgifter inden for Fællesskabet)

(2010/C 161/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgte: X (sag C-536/08), fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV (sag C-539/08)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden, Haag — fortolkning af artikel 17, stk. 2 og 3, samt artikel 28b, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — momsovergangsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne — stedet for en erhvervelse inden for Fællesskabet af goder

Konklusion

Artikel 17, stk. 2 og 3, samt artikel 28b, punkt A, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som affattet ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig, som er omfattet af sidstnævnte bestemmelses første afsnit, ikke har ret til umiddelbart at fradrage den indgående moms af en erhvervelse inden for Fællesskabet.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. april 2010 — The Queen, efter begæring af: Association of the British Pharmaceutical Industry mod Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-62/09) (¹)

(Direktiv 2001/83/EF — artikel 94 — økonomiske incitamenter til fordel for lægepraksisser, som ordinerer visse lægemidler til deres patienter — myndigheder, som er ansvarlige for den offentlige sundhed — læger — ordineringsfrihed)

(2010/C 161/14)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, efter begæring af: Association of the British Pharmaceutical Industry

Sagsøgt: Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency

Procesdeltager: NHS Confederation (Employers) Company Ltd

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — fortolkning af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67) — et offentligt organ, som indgår i den nationale offentlige sundhedsordning, anvender en ordning med økonomiske incitamenter til lægepraksisser, der ordinerer et bestemt lægemiddel for patienterne

Konklusion

Artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for økonomiske tilskyndelsesordninger som den i hovedsagen omhandlede, der er indført af de nationale myndigheder, som er ansvarlige for den offentlige sundhed, for at nedbringe deres omkostninger på området, og som med henblik på behandling af visse lidelser tilsigter at favorisere lægers ordinerer af specifikt navngivne lægemidler, der indeholder et aktivt stof, som adskiller sig fra det aktive stof, der var indeholdt i det lægemiddel, som tidligere blev ordineret eller kunne have været ordineret, hvis en sådan tilskyndelsesordning ikke fandtes.

(¹) EUT C 90 af 18.4.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. april 2010 — Dimos Agios Nikolaos — Kriti mod Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-82/09) (¹)

(Forordning (EF) nr. 2152/2003 — overvågning af skovene og af miljøvekselvirkninger i Unionen — definition — begreberne »skov« og »andre træbevoksede landområder« — anvendelsesområde)

(2010/C 161/15)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dimos Agios Nikolaos — Kriti

Sagsøgt: Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Symvoulio tis Epikrateias — fortolkning af artikel 3, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2152/2003 af 17. november 2003 om overvågning af skovene og af miljøvekselvirkninger i Fællesskabet (Forest Focus) (EUT L 324, s. 1) — begrebet »skov« og »andre træbevoksede landområder« — forskellige definitioner heraf i forordningen

Konklusion

Artikel 3, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2152/2003 af 17. november 2003 om overvågning af skovene og af miljøvekselvirkninger i Fællesskabet (Forest Focus), som med henblik på denne forordning definerer begreberne »skov« og »træbevoksede landområder«, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale bestemmelser, som indeholder definitioner, der adskiller sig fra disse begreber hvad angår ordninger, som ikke er reguleret ved denne forordning.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Camar Srl mod Presidente del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Firenze — Italien)

(Sag C-102/09) ⁽¹⁾

(Internationale aftaler — Yaoundékonventionen — den fjerde AVS/EØF-Lomékonvention — »stand still«-klausul — interne afgifter — bananer)

(2010/C 161/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Firenze

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Camar Srl

Sagsøgt: Presidente del Consiglio dei Ministri

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Firenze — fælles markedsordning — bananer — foreneligheden af en national lov, der pålægger en forbrugsafgift på bananer fra Somalia, med den første Yaoundékonventions artikel 14 og med Lomé-konventionens importordning

Konklusion

- 1) Artikel 14 i associeringsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og de med Fællesskabet associerede afrikanske stater samt Madagaskar, som blev undertegnet i Yaoundé den 20. juli 1963, var ikke til hinder for en afgift på bananer med oprindelse i Somalia som den, der blev indført ved lov nr. 986/1964 af 9. oktober 1964.
- 2) Den nationale ret er ikke forpligtet til at undersøge den konkrete indvirkning af forhøjelser af en afgift som den i hovedsagen indførte vedrørende situationen før den 1. april 1976 på import af bananer med oprindelse i Somalia, for at vurdere foreneligheden af disse forhøjelser med den »standstill«-klausul, der fremgår af artikel 1 i protokol nr. 5 om bananer, som er bilag til fjerde AVS-EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 15. december 1989. Forhøjelser af en sådan afgift, der begrænser sig til at tilpasse denne afgift i forhold til inflationen, er dog ikke i strid med nævnte klausul.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 6.6.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. april 2010 — Enosi Efopliston Aktploias m.fl. mod Ypourgos Emporikis Naftilias og Ypourgos Aigaïou (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-122/09) ⁽¹⁾

(Søtransport — cabotagesejlads — forordning (EØF) nr. 3577/92 — midlertidig undtagelse fra anvendelse af denne forordning — forpligtelse for medlemsstaterne til indtil udløbet af undtagelsesperioden at afholde sig fra at vedtage bestemmelser, der kan bringe anvendelsen af den nævnte forordning i alvorlig fare)

(2010/C 161/17)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Enosi Efopliston Aktploias, ANEK, Minoikes grammes, N.E. Lésvou og Blue Star Ferries

Sagsøgte: Ypourgos Emporikis Naftilias og Ypourgos Aigaïou

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Symvoulio tis Epikrateias — fortolkning af artikel 1, 2 og 4 samt artikel 6, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364, s. 7) — midlertidig fritagelse for anvendelse af forordningen — medlemsstaternes forpligtelse til ikke inden fritagelsesperiodens udløb at vedtage bestemmelser, der kan bringe forordningens fulde og effektive anvendelse i fare — borgernes ret til at påberåbe sig forordningens bestemmelser med henblik på at anfægte gyldigheden af nationale bestemmelser, der har en sådan virkning

Konklusion

Såfremt det antages, at den græske lovgiver i den periode, hvor Grækenland var undtaget fra anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads), var forpligtet til at afholde sig fra at vedtage bestemmelser, som kunne bringe denne forordnings fulde og effektive anvendelse i alvorlig fare fra den 1. januar 2004, hvor undtagelsesperioden udløb, bringes denne fulde og effektive anvendelse ikke i alvorlig fare som følge af den græske lovgivers vedtagelse i 2001 af bestemmelser i strid med den pågældende forordning, som er af udtømmende og vedvarende karakter, og som ikke ophører med at gælde fra den 1. januar 2004.

(¹) EUT C 141 af 20.6.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München — Tyskland)

(Sag C-123/09) (¹)

(Den fælles toldtarif — toldpositioner — tarifering i den kombinerede nomenklatur af ridehandsker — pos. 3926 — pos. 6116)

(2010/C 161/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Hauptzollamt München

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht München — fortolkning af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003 (EUT L 281, s. 1) — tekstilvare, der er opkradset på den ene side udelukkende med det formål at forbedre vedhæftningen af et plastlag — tarifering i underposition 3926 20 00 i den kombinerede nomenklatur

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003, skal fortolkes således, at ridehandsker som dem, der er genstand for hovedsagen, bestående af et tekstilstof, der er opkradset på den ene side, og overtrukket med et lag plast, hvor underlaget af tekstilstof på den ene side opkradses, hvorefter den opkradsede side overtrækkes fuldstændig med en skumbelægning af polyurethan, som har en væsentlig funktion for anvendelsen af handskerne som ridehandsker, skal tariferes i KN's underposition 3926 20 00.

(¹) EUT C 129 af 6.6.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. april 2010 — Smit Reizen BV mod Minister van Verkeer en Waterstaat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-124/09) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 3820/85 og nr. 3821/85 — transport ad landevej — pligt til registrering — hviletid og andre arbejdsperioder — tid, der bruges på at komme til det sted, hvor et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat, overtages — begrebet »driftssted«)

(2010/C 161/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Smit Reizen BV

Sagsøgt: Minister van Verkeer en Waterstaat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport (EFT L 370, s. 8) Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 370, s. 8) — afbrud i køreperioden, daglige hvileperioder og arbejdstid — begreb — registreringsforpligtigelse — hengået tid til at begive sig til det sted, hvor køretøjet overtages, og som ligger en vis afstand fra virksomhedens driftssted — driftssted — begreb — føreren bragt til overtagelsesstedet af tredjemand

Konklusion

- 1) Begrebet »driftssted«, således som det anvendes i præmis 21 ff. i dom af 18. januar 2001, *Skills Motor Coaches m.fl.* (sag C-297/99), skal defineres som førerens konkrete tilknytningssted, dvs. transportvirksomhedens anlæg, hvorfra han regelmæssigt udfører sit arbejde, og hvortil han returnerer ved arbejdets ophør i forbindelse med sædvanlig udøvelse af sit hverv og uden at skulle følge særlige instrukser fra sin arbejdsgiver.
- 2) Den omstændighed, at den omhandlede fører enten selv kører til det sted, hvor han overtager et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat, eller bliver kørt dertil af en anden, har ingen betydning for kvalifikationen af køretiden i forhold til begrebet »hviletid« som omhandlet i artikel 1, nr. 5), i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport.

(¹) EUT C 129 af 6.6.2009.

Appel iværksat den 23. september 2009 af Constantin Hârsulescu til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 22. juli 2009 i sag T-234/09, Hârsulescu mod Rumænien

(Sag C-374/09 P)

(2010/C 161/20)

Processprog: rumænsk

Parter

Appellant: Constantin Hârsulescu (ved C. Stanciu)

Den anden part i appelsagen: Rumænien

Domstolen (Femte Afdeling) har ved kendelse af 4. marts 2010 forkastet appellen.

Appel iværksat den 1. marts 2010 af Solvay SA til prøvelse af dom afsagt den 17. december 2009 af Retten (Sjette Afdeling) i sag T-57/01, Solvay mod Kommissionen

(Sag C-109/10 P)

(2010/C 161/21)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Solvay SA (ved avocats P.-A. Foriers, R. Jafferali, F. Louis og A. Vallery)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom af 17. december 2009 ophæves.

— Følgelig tages prøvelsen af søgsmålet op til fornyet behandling vedrørende de ophævede præmisser og Kommissionens beslutning af 13. december 2000 annulleres helt eller delvist afhængig af omfanget af de omhandlede anbringender.

— Bøden på 19 mio. EUR ophæves eller — subsidiært — nedsættes for den alvorlige skade, appellanten har lidt på grund af procedurens usædvanligt lange varighed.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat ni anbringender til støtte for sin appel.

Med det første appelanbringende, som indeholder fem led, er der ifølge appellanten tale om en tilsidesættelse af retten til at få sin sag pådømt inden for en rimelig frist i det omfang, hvor Kommissionens beslutning 2003/6/EF af 13. december 2000 (¹) blev vedtaget mere end 10 år efter retssagen blev indledt, eller

i det mindste efter indledningen af proceduren gennem meddelelsen af Kommissionens klagepunkter til appellanten. Solvay kritiserer i det væsentlige, at Retten ikke foretog en helhedsvurdering af fristen til at omfatte både den administrative og den retslige fase af proceduren (første led), ikke tog hensyn til varigheden af sagen for Retten (andet led), gjorde sanktionen af overskridelsen af en rimelig frist betinget af godtgørelsen af en konkret trussel mod appellansens ret til forsvar, hvorimod de to principper er uafhængige og selvstændige (tredje led), konstaterede, at en sådan trussel ikke er til stede i den foreliggende sag (fjerde led) samt foretog en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, da Retten fastslog, at appellanten gav afkald på at nedlægge en subsidiær påstand om nedsættelse af bøden på grund af overskridelsen af en rimelig frist (femte led), hvorimod appellanten udtrykkeligt havde nedlagt påstand om annullation — eller i det mindste nedsættelse — af bøden af samme grund.

Med det andet appelanbringende, som indeholder tre led, gør appellanten gældende, at artikel 14 og 20 i Rådets forordning nr. 17/62⁽²⁾ er tilsidesat, for så vidt som Retten godkendte Kommissionens anvendelse inden for rammerne af en procedure iværksat i henhold til artikel 102 TEUF af dokumenter beslægtet under kontrolundersøgelser vedrørende en eventuel deltagelse i aftaler og/eller samordnet praksis i henhold til artikel 101 TEUF (første led). Appellanten kritiserer endvidere Retten for at have anerkendt, at Kommissionen anvender dokumenter indsamlet ved en tilfældighed, hvorimod Kommissionen ikke på det pågældende tidspunkt, da der ikke forelå mistanke, kunne have foretaget en kontrolundersøgelse med henblik på at indsamle disse dokumenter (andet led). Appellanten kritiserer endelig Retten for at have foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder ved at antage, at der eksisterer en materiel lighed mellem det forhold, at beslutningen om kontrolundersøgelser havde til formål at foretage undersøgelser, og det forhold, som havde begrundet pålæggelsen af bøder (tredje led).

Med det tredje appelanbringende, som indeholder seks led, er der ifølge appellanten tale om en tilsidesættelse af retten til forsvar, idet Retten pålagde appellanten at godtgøre, at sagsakter, som Kommissionen havde mistet, kunne have været anvendt til appellansens forsvar (første led). Det kan således ikke på forhånd udelukkes — idet der ikke blev foretaget nogen foreløbig undersøgelse af sagsakterne — at de omhandlede dokumenter kunne have en indflydelse på den af Kommissionen truffede beslutning (andet og tredje led). Appellanten kritiserer endelig Rettens opfattelse, hvorefter appellanten ikke har godtgjort, at de forsvundne dokumenter kunne være anvendt til sit forsvar med hensyn til tilstedeværelsen af en dominerende stilling (fjerde led), en rabat til Saint-Gobain (femte led) og afgrænsningen af det relevante geografiske marked (sjette led).

Med det fjerde appelanbringende har Solvay gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af dens ret til forsvar, reglerne om bevisbyrde og uskyldsformodningen, for så vidt som Retten skulle have fastslået, at de forsvundne dokumenter fra sagsakterne ikke kunne være anvendt til appellansens forsvar, skønt det er tilstrækkeligt, at disse dokumenter ville have gjort det muligt for den at underbygge tidligere fremførte anbringender

(første led), og givet den en — om end begrænset — mulighed for at få indflydelse på den anfægtede beslutnings indhold (andet led).

Appellanten har med det femte anbringende beklaget tilsidesættelsen af dens ret til at blive hørt efter Rettens annullation af en første beslutning, hvorved appellanten blev pålagt en bøde, og forud for Kommissionens vedtagelse af den anfægtede beslutning. Kommissionen frifindes således ved den appellerede dom og Retten afviser at anerkende Kommissionens pligt til at høre den pågældende virksomhed, når en tidligere dom afsagt af Retten har fastslået en rettergangsfejl, som har påvirket de forberedende foranstaltninger.

Appellanten har med det sjette anbringende foreholdt Retten, at den har tilsidesat artikel 102 TEUF og sin begrundelsespligt ved at tiltræde en alternativ definition af det relevante geografiske marked, hvad enten markedet udgør Fællesskabet eller nationale markeder.

Med det syvende anbringende har appellanten under hensyn til begrundelsespligten og artikel 102 TEUF kritiseret Rettens vurdering i den appellerede dom af den dominerende stilling om, at det relevante marked udgør Fællesskabet (første led) eller det nationale marked (andet led). Appellanten foreholder desuden Retten, at den ikke tog hensyn til de usædvanlige omstændigheder, som godtgjorde, at der ikke var tale om nogen dominerende stilling (tredje led).

Med det ottende appelanbringende er der ifølge appellanten tale om en tilsidesættelse af artikel 102 TEUF og manglende begrundelse, for så vidt som Retten fastslog, at rabatten på 1,5 % til Saint-Gobain udgjorde en loyalitetsrabat, som udøver indflydelse på konkurrencevilkårene.

Med det niende appelanbringende har appellanten påberåbt sig manglende begrundelse og tilsidesættelse af artikel 102 TEUF, idet Retten fastslog, at appellansens adfærd havde karakter af forskelsbehandling som følge af den rabatordning, som blev ydet handelspartnere, også selv om der ikke var nogen kontrol, der skulle godtgøre, om den nævnte adfærd skaber en konkurrencemæssig ulempe mellem den dominerende leverandørs kunder (første led). Appellanten har endelig foreholdt Retten, at den ikke tog hensyn til den lille markedsandel, som soda repræsenterer for kostprisen for appellansens kunder (andet led).

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2003/6/EF af 13.12.2000 om en procedure efter EF-traktatens artikel 82 (COMP/33.133 — C: Soda — Solvay) (EFT 2003 L 10, s. 10).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 17 af 6.2.1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler [81 EF] og [82 EF], EFT 1959-1962 s. 81.

Appel iværksat den 1. marts 2010 af Solvay SA til prøvelse af dom afsagt den 17. december 2009 af Retten (Sjette Afdeling) i sag T-58/01, Solvay mod Kommissionen

(Sag C-110/10 P)

(2010/C 161/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Solvay SA (ved advokats P.-A. Foriers, R. Jafferli, F. Louis og A. Vallery)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Nærværende sag sammenlægges med appellants appel til prøvelse af Rettens dom af 17. december 2009 i sag T-57/01.
- Den appellerede dom af 17. december 1999 ophæves.
- Følgelig tages prøvelsen af søgsmålet op til fornyet behandling vedrørende de ophævede præmisser og Kommissions beslutning af 13. december 2000 annulleres i sin helhed.
- Bøden på 2,25 mio. EUR ophæves eller — subsidiært — bøden nedsættes for den alvorlige skade, appellanten har lidt på grund af procedurens usædvanligt lange varighed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat tre anbringender til støtte for sin appel.

Med det første appelanbringende, som indeholder fem led, er der ifølge appellanten tale om en tilsidesættelse af retten til at få sin sag pådømt inden for en rimelig frist. Solvay kritiserer i det væsentlige, at Retten ikke foretog en helhedsvurdering af fristen til at omfatte både den administrative og den retslige fase af proceduren (første led), ikke tog hensyn til varigheden af sagen for Retten (andet led), gjorde sanktionen af overskridelsen af en rimelig frist betinget af godtgørelsen af en konkret trussel mod appellants ret til forsvar, hvorimod de to principper er uafhængige og selvstændige (tredje led), konstaterede, at en sådan trussel ikke er til stede i den foreliggende sag (fjerde led) samt foretog en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, da Retten fastslog, at appellanten gav afkald på at nedlægge en subsidiær påstand om nedsættelse af bøden på grund af overskridelsen af en rimelig frist (femte led), hvorimod

appellanten udtrykkeligt havde nedlagt påstand om annullation — eller i det mindste nedsættelse — af bøden af samme grund.

Med det andet appelanbringende, som indeholder fem led, er der ifølge appellanten tale om en tilsidesættelse af retten til forsvar, idet Retten pålagde appellanten at godtgøre, at sagsakter, som Kommissionen havde mistet, kunne have været anvendt til appellants forsvar (første led). Det kan således ikke på forhånd udelukkes — idet der ikke blev foretaget nogen foreløbig undersøgelse af sagsakterne — at de omhandlede dokumenter kunne have en indflydelse på den af Kommissionen truffne beslutning (andet og tredje led). Appellanten kritiserer endvidere Retten for i den appellerede dom at have fastslået, at appellanten ikke har godtgjort, at de forsvundne dokumenter kunne være anvendt til sit forsvar med henvisning til, at appellanten ikke havde fremsat nogen anbringender for Retten, hvorved det bestrides, at der foreligger en aftale, hvilket appellanten kunne have gjort, selv om den ikke fik indsigt i sagsakterne, hvorimod appellanten havde fremsat dette anbringende for Kommissionen og indholdet af de mistede dokumenter ikke længere kunne fastslås pr. person (fjerde led). Appellanten kritiserer endelig Retten for at have afvist enhver interesse i de mistede dokumenter med henvisning til, at Retten allerede havde forkastet appellants realitetsanbringende med hensyn til, at der ikke findes nogen påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater, selv om Retten ikke kender indholdet af de mistede dokumenter og derfor ikke kan udelukke, at disse ville have gjort det muligt for appellanten at fremføre yderligere argumenter, endog helt nye anbringender, både hvad angår realiteten og bødebeløbet eller procedurens lovlighed (femte led).

Appellanten har med det tredje og sidste appelanbringende beklaget tilsidesættelsen af dens ret til at blive hørt efter Rettens annullation af en første beslutning, hvorved appellanten blev pålagt en bøde, og forud for Kommissionens vedtagelse af den anfægtede beslutning. Kommissionen frifindes således ved den appellerede dom og Retten afviser at anerkende Kommissionens pligt til at høre den pågældende virksomhed, når en tidligere dom afsagt af Retten har fastslået en rettergangsfejl, som har påvirket de forberedende foranstaltninger.

Appel iværksat den 8. marts 2010 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt den 15. december 2009 af Retten (Tredje Afdeling) i sag T-156/04, Électricité de France (EDF) mod Kommissionen

(Sag C-124/10 P)

(2010/C 161/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier, B. Stromsky og D. Grespan, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: *Électricité de France* (EDF), Den Franske Republik, og *Iberdrola SA*

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt den 15. december 2009 af Den Europæiske Unions Ret (Tredje Afdeling), meddelt Kommissionen den 16. december 2009, i sag T-156/04, *Électricité de France* (EDF) mod Kommissionen, ophæves, i det omfang denne har:

— annulleret artikel 3 og 4 i Kommissionens beslutning K(2003) 4637 af 16. december 2003 vedrørende Frankrigs statsstøtte til fordel for EDF og elektricitets- og gasindustrien (C 68/2002, N 504/2003 og C 25/2003)

— pålagt Kommissionen at bære sine egne omkostninger og betale EDF's omkostninger

— Sagen hjemvises til Retten

— Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes

Anbringender og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har gjort to anbringender gældende til støtte for sin appel.

I sit første anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten har foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagen. I modsætning til det, der fremgår af den anfægtede dom, har Den Franske Republik ikke omklassificeret et skattekrav til appellerede, men har alene tildelt EDF en støtte i form af fritagelse fra selskabsskat. Kapitaltilførslen til EDF er ikke i sig selv i den annullerede beslutning blevet anset for at være statsstøtte. Alene dens skattemæssige virkning er af Kommissionen blevet kvalificeret som statsstøtte.

Med sit andet anbringende, der indeholder fire led, har Kommissionen gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at anse den franske regerings handlinger i den omhandlede sag som en privat fornuftig markedsøkonomisk investors adfærd.

For det første har appellanten anfægtet Rettens vurdering, hvorefter sondringen mellem staten som aktionær og staten, der udøver sine offentligtretlige magtbeføjelser, i det væsentlige afhænger af det mål, der forfølges af staten — i nærværende sag kapitaltilførslen til EDF — og ikke af objektive og verificerbare forhold. Domstolen har på den ene side gentagne gange mindet om, at artikel 87, stk. 1, EF ikke sonder mellem begrundelserne for og formålene med statens indgreb. På den anden side er et kriterium, der er baseret på statens hensigt, særligt uanvendeligt til vurdering af, om der er tale om statsstøtte, henset til at et sådant kriterium i sagens natur er subjektivt og kan gøres til genstand for fortolkning.

For det andet har Kommissionen gjort indsigelse imod, at Retten ikke har baseret sin analyse på en sammenlignende undersøgelse af, dels den adfærd en privat fornuftig aktør uden privilegier ville have anvendt under tilsvarende omstændigheder, dels den adfærd, der i nærværende sag er fulgt af den franske stat med dens offentligtretlige prærogativer.

For det tredje har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom har tilsidesat princippet om ligebehandling af offentlige og private virksomheder, hvorved den har tilladt en mere favorabel skattemæssig behandling af staten, herunder i selskaber, hvor staten ikke er den eneste aktionær.

Endelig har Retten ifølge Kommissionen tilsidesat reglerne vedrørende bevisbyrdens fordeling for så vidt angår anvendelsen af princippet om en privat fornuftig markedsøkonomisk investor, samtidig med at Retten har taget hensyn til forhold, der ligger efter datoen for vedtagelsen af den annullerede beslutning.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 9. marts 2010 — Merck & Co Inc mod Deutsches Patent- und Markenamt

(Sag C-125/10)

(2010/C 161/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Merck & Co Inc

Sagsøgt: Deutsches Patent- und Markenamt

Præjudicielt spørgsmål

1) Kan der udstedes et supplerende beskyttelsescertifikat for et lægemiddel⁽¹⁾, såfremt det tidsrum, der er forløbet mellem datoen for indleveringen af ansøgningen om grundpatentet og datoen for den første tilladelse til markedsføring i Fællesskabet, er kortere end fem år?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6.5.2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave), EUT L 152, s. 1.

Sag anlagt den 15. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-134/10)

(2010/C 161/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og C. Vignon, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)⁽¹⁾ og til artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet det ikke har gennemført direktivets artikel 31 korrekt.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har anført tre klagepunkter til støtte for sit søgsmål, hvori den hævder, at den anfægtede nationale lovgivning ikke er forholdsmæssig, navnlig for så vidt angår proceduren og kriterierne for udpegning af de radio- og tv-kanaler, der er omfattet af fordelingsordningen («must carry»).

For det første har Kommissionen gjort gældende, at sagsøgte ikke på klar og forudsigelig måde har fastsat de almenyttige målsætninger, der er nødvendige for tildelingen af denne ordning. TV-radiospredningsorganerne har således ikke mulighed for på forhånd at få kendskab til arten og rækkevidden af de betingelser, der skal opfyldes, og de forsyningsforpligtelser, der påhviler dem.

For det andet har Kommissionen anfægtet såvel den manglende gennemsigtighed for så vidt angår afviklingen af tilladelsesproceduren som den omfattende skønsmæssige, som myndighederne råder over, idet den nationale lovgivning synes at pålægge de pågældende organer en pligt til at transmittere samtlige kanaler de tilbyder og ikke blot de kanaler, der forfølger en almenyttig målsætning, samt den diskriminerende virkning af kravet om, at disse organer skal være etableret i Belgien.

For det tredje har Kommissionen gjort gældende, at Kongeriget Belgien har tilsidesat anvendelsesområdet for forsyningspligtdirektivets artikel 31, idet det undergiver transmissionen et krav om, at der skal være et betydeligt antal slutbrugere i kommunikationsnettene.

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Târgu-Mureş (Rumænien) den 15. marts 2010 — Daniel Ionel Obreja mod Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sag C-136/10)

(2010/C 161/26)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Târgu-Mureş

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daniel Ionel Obreja

Sagsøgt: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er indførelsen af en miljøafgift i perioden fra 1. juli 2008 til 15. december 2008 ved den omhandlede nationale lovgivning i Rumænien (hasteforordning nr. 50/2008) i overensstemmelse med principperne om toldunion og forbud mod dobbeltbeskatning, som er fastsat i artikel 23 EF, 25 EF og 90 EF, og tillader disse traktatbestemmelser indførelsen af en miljøafgift med det formål, som er anført af den rumænske lovgiver i præamblen til hasteforordning nr. 50/2008, og som også fremgår af artikel 174 EF ff.: at sikre miljøbeskyttelse gennem iværksættelse af programmer og projekter med henblik på forbedring af luftkvaliteten og overholdelse af de grænseværdier, der er fastsat i fællesskabslovgivningen på området? Mere konkret formuleret: I tilfælde af, at der i en medlemsstat i Den Europæiske Union indføres en miljøafgift, der opkræves ved den første registrering af nye eller brugte motorkøretøjer, som er indført fra en anden medlemsstat til den førstnævnte medlemsstat, kan der da i medfør af bestemmelserne i artikel 174 EF ff. ses bort fra artikel 23 EF, 25 EF og 90 EF?

- 2) Såfremt et sådant motorkøretøj er blevet pålagt en tilsvarende afgift, dvs. en miljøafgift (med samme begrebsmæssige indhold og samme formål, dvs. med henblik på beskyttelse af miljøet i overensstemmelse med principperne og formålene i artikel 174 EF ff.) i en medlemsstat, er det da muligt at pålægge en sådan miljøafgift med samme formål som dem, der fremgår af i artikel 174 EF ff., i forbindelse med den første registrering i en anden medlemsstat, selv om køretøjet allerede forudgående er blevet pålagt en miljøafgift i en anden medlemsstat?
- 3) Såfremt et sådant motorkøretøj derimod ikke er blevet pålagt en miljøafgift i en anden medlemsstat (fordi den pågældende afgift ikke findes eller af andre årsager), men der ved den efterfølgende registrering i en anden medlemsstat, eksempelvis Rumænien, hvor en sådan afgift opkræves, pålægges miljøafgift i forbindelse med den første registrering i den pågældende stat, foreligger der da en tilsidesættelse af principperne om toldunion og [forbud mod] indirekte beskyttelse af indenlandske varer som omhandlet i artikel 23 EF, 25 EF og 90 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 17. marts 2010 — Greenstar-Kanzi Europe NV mod Jean Hustin og Jo Goossens

(Sag C-140/10)

(2010/C 161/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Greenstar-Kanzi Europe NV

Kassationsindstævnte: Jean Hustin og Jo Goossens

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 94 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 873/2004 ⁽²⁾ af 29. april 2004, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1-3, artikel 16, 27 og 104 i forordning nr. 2100/94, fortolkes således, at indehaveren eller licenstagere kan indlede søgsmål om krænkelse mod enhver, der foretager handlinger i forhold til det materiale, som en licenstagere har solgt eller overdraget denne, når de begrænsninger, som i tilfælde af salg af dette

materiale blev betinget i licensaftalen mellem licenstagere og indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen, ikke overholdes?

- 2) Hvis første spørgsmål besvares bekræftende, er det da af betydning ved efterprøvelsen af denne tilsidesættelse, hvorvidt de, der foretager de ovennævnte handlinger, kendte de i den pågældende licensaftale pålagte begrænsninger, eller behandles som om de havde kendt dem?

⁽¹⁾ EFT L 227, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 162, s. 38.

Sag anlagt den 16. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-141/10)

(2010/C 161/28)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Kreuzschitz og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ samt i henhold til artikel 45-48 TEUF, idet det ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på at bringe de bestemmelser, hvorefter bestemte sociale sikringsydelse ikke udbetales til statsborgere fra andre EU-medlemsstater, som er beskæftiget på boreplatforme i Nederlandene, til ophør.

— Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) I den senere tid har Europa-Parlamentet gentagne gange anmodet Kommissionen om oplysninger vedrørende portugisiske statsborgere, der er beskæftiget på boreplatforme på den nederlandske kontinentalsokke og har bopæl i Portugal, men som ikke nyder de samme arbejdsvilkår og samme sociale beskyttelse som de arbejdstagere, der har bopæl i Nederlandene.

- 2) Som følge heraf har Kommissionen i henhold til artikel 226 EF, nu artikel 258 TEUF, tilstillet Nederlandene en åbnings-skrivelse og en begrundet udtalelse. Heri har Kommissionen anført, at de for den sociale sikring gældende bestemmelser i Nederlandene, efter Kommissionens opfattelse, også skal finde anvendelse på alle medarbejdere på nederlandske boreplatforme, der er statsborgere i en anden EU-medlemsstat. De nederlandske myndigheders vægring ved at tilkende disse personer deres sociale sikringsydelse er uforenelig med afsnit II i forordning (EØF) nr. 1408/71, navnlig med artikel 13, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, heri, samt med artikel 39 — 42 EF (nu artikel 45-48 TEUF).
- 3) Endnu har Nederlandene ikke truffet alle foranstaltninger med henblik på at bringe de nationale bestemmelser, hvorefter bestemte sociale sikringsydelse ikke udbetales til statsborgere fra andre EU-medlemsstater, som er beskæftiget på boreplatforme i Nederlandene, til ophør.
- 4) På denne baggrund konkluderer Kommissionen, at Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 samt i henhold til artikel 45-48 TEUF, idet den har vægret at udbetale bestemte sociale sikringsydelse til statsborgere fra andre EU-medlemsstater, som er beskæftiget på boreplatforme i Nederlandene.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende samt deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Brussel (Belgien) den 29. marts 2010 — Express Line NV mod Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

(Sag C-148/10)

(2010/C 161/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Express Line NV

Sagsøgt: Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 97/67/EF af 14. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (¹), som ændret ved direktiv 2002/39/EF (²), og i særdeleshed, men dog uden at være begrænset hertil, direktivets artikel 19, også under hensyn til de ændringer, der gennemførtes ved direktiv 2008/6/EF (³), der senest den 31. december 2010 skal være implementeret i national ret, forstås og fortolkes således, at medlemsstaterne ikke må pålægge udbydere af ikke-universelle posttjenester en obligatorisk ekstern klageordning, fordi:
- i) direktivet udgør en fuldstændig harmonisering af de anvendelige klageprocedurer til beskyttelse af brugere af posttjenester, eller
- ii) denne forpligtelse i henhold til direktiv 2002/39/EF kun pålægges leverandøren af universelle tjenester og efter direktiv 2008/6/EF alle udbydere af universelle tjenester, mens medlemsstaterne i henhold til ordlyden af artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2008/6/EF skal tilskynde til etablering af uafhængige ordninger for udenretlig bilæggelse af tvister mellem udbydere af andre end universelle posttjenester og slutbrugerne, men ikke gøre dette obligatorisk.

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares således, at postdirektivet som sådant ikke er til hinder for, at medlemsstaterne pålægger udbydere af ikke-universelle posttjenester en ekstern klageordning som fastsat for udbydere af universelle posttjenester i artikel 19, stk. 2, første afsnit, skal principperne om fri udveksling af tjenesteydelse (artikel 49 ff. TEF, nu artikel 56 ff. TEUF) da fortolkes således, at begrænsninger for den fri udveksling af tjenesteydelse, som en medlemsstat har indført af generelle forbrugerbeskyttelse-hensyn, og hvorved udbydere af ikke-universelle posttjenester inddrages under en obligatorisk ekstern klageordning som fastsat for udbydere af universelle posttjenester i artikel 19, stk. 2, første afsnit, kan forenes med TEUF, selv om der ved anvendelsen af den pågældende klageordning ikke sondres efter, om klagen hidrører fra forbrugere

eller andre slutbrugere, og brugerne af disse tjenester (in casu ekspres- og kurertjenester) alt overvejende er professionelle brugere?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15.12.1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15, s. 14).
 (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10.6.2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (EFT L 176, s. 21).
 (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20.2.2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EUT L 52, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 29. marts 2010 — Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) mod Beneo Orafti SA

(Sag C-150/10)

(2010/C 161/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Sagsøgt: Beneo Orafti SA

Præjudicielle spørgsmål

1) Er de overgangskvoter, som tildeles en virksomhed, der fremstiller sukker, i henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning nr. 493/2006 (¹) undtaget fra den midlertidige omstrukturingsordning, som er indført ved Rådets forordning nr. 320/2006 (²) og Kommissionens forordning nr. 968/2006 (³), der fastsætter gennemførelsesbestemmelser herfor, når der henses til at:

- a) disse kvoter underkastes den midlertidige omstrukturingsafgift
- b) der ikke ydes omstrukturingsstøtte for kvoterne og

c) kvoterne ikke er kvoter i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Rådets forordning nr. 320/2006, og som defineret i forordningens artikel 2, nr. 6?

2) Selv om det foregående spørgsmål besvares benægtende, spørges, om overgangskvoterne er selvstændige kvoter, der er uafhængige af de almindelige basiskvoter, når der henses til at:

a) overgangskvoterne tildeles i medfør af artikel 9 i Kommissionens forordning nr. 493/2006, og ikke i henhold til artikel 7 i Rådets forordning nr. 318/2006 (⁴)

b) kriterierne for tildeling af overgangskvoter adskiller sig fra de kriterier, der gælder for tildeling af de almindelige basiskvoter, og

c) overgangskvoterne er midlertidige foranstaltninger, der har til formål at lette overgangen fra den gamle markedsordning for sukker til den nye markedsordning for sukker inden for Fællesskabet, og derfor i princippet alene finder anvendelse i forbindelse med produktionsåret 2006-2007?

3) Såfremt et (eller begge) af de foregående spørgsmål besvares bekræftende, spørges, om en virksomhed, som fremstiller sukker, og som har ansøgt om omstrukturingsstøtte for produktionsåret 2006-2007 i henhold til artikel 3 i Rådets forordning nr. 320/2006, har ret til at få tildelt en overgangskvote for produktionsåret 2006-2007 i medfør af artikel 9 i forordning nr. 493/2006?

4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, spørges, om den sanktion, der skal finde anvendelse, kan bestå i inddrivelse af den del af omstrukturingsstøtten, der er tildelt, og tilbageførelse af overgangskvoten? Hvorledes fastsættes det tilbagebetalingspligtige beløb i henhold til artikel 26, stk. 1, og den sanktion, som er omhandlet i artikel 27 i Kommissionens forordning nr. 968/2006, i de situationer, hvor en virksomhed, der fremstiller sukker, har modtaget omstrukturingsstøtte (for produktionsåret 2006-2007) og har anvendt sin overgangskvote (for hvilken der ikke er tildelt nogen omstrukturingsstøtte)? Skal der ved fastsættelsen af beløbet og sanktionen tages hensyn til følgende elementer:

a) de omkostninger, som den pågældende virksomhed, der fremstiller sukker, har afholdt i forbindelse med nedlæggelsen af sine produktionsfaciliteter?

b) de tab, som den pågældende virksomhed, der fremstiller sukker, har lidt som følge af, at virksomheden har givet afkald på sin almindelige basiskvote?

- c) den omstændighed, at overgangskvoten er en punktuelt overgangsforanstaltning, som alene vedrører produktion i produktionsåret 2006-2007, men som ikke finder anvendelse på de andre produktionsår (bortset fra overgangskvoterne for sukker)?
- d) er fastsættelsen af et tilbagebetalingspligtigt beløb, som ikke tager hensyn til de førnævnte elementer under punkt a) — c) i strid med proportionalitetsprincippet?
- 5) Ud over de foregående spørgsmål spørges om, hvornår de forpligtelser, som påtages i henhold til en omstrukturingsplan, træder i kraft, dvs. hvornår bliver de bindende for ansøgeren?
- a) Fra begyndelsen af det produktionsår, for hvilket ansøgeren har indgivet sin ansøgning om omstrukturingsstøtte?
- b) Fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen til de kompetente nationale myndigheder?
- c) Fra det tidspunkt, hvor den kompetente nationale myndighed giver meddelelse om, at ansøgningen indeholder alle nødvendige oplysninger?
- d) Fra det tidspunkt, hvor den kompetente nationale myndighed giver meddelelse om, at ansøgningen om omstrukturingsstøtte kan antages til behandling?
- e) Fra det tidspunkt, hvor den kompetente nationale myndighed giver meddelelse om, at den har truffet beslutning om at tildele omstrukturingsstøtte?
- 6) Såfremt et (eller begge) af spørgsmålene (1 og 2) besvares bekræftende, spørges, om en virksomhed, der fremstiller sukker, og som har fået tildelt en overgangskvotepå for produktionsåret 2006-2007, har ret til at anvende denne kvote under produktionsåret, selv om virksomheden har modtaget omstrukturingsstøtte i forhold til den almindelige basiskvotepå, som gælder for produktionsåret 2006-2007?
- 7) Såfremt spørgsmålene (1, 2 og 6) besvares benægtende, spørges, om en kompetent national myndighed i en medlemsstat, såfremt der foreligger et tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til en omstrukturingsplan, har ret til at kumulere tilbagebetalingen af omstrukturingsstøtten og sanktionen i henhold til artikel

26 og 27 i Kommissionens forordning 968/2006 med opkrævningen af en afgift på overskudsproduktion i henhold til artikel 4 i Kommissionens forordning nr. 967/2006⁽⁵⁾, eller er denne kumulering af sanktioner i strid med princippet om »non bis in idem«, proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling?

- (¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 493/2006 af 27.3.2006 om overgangsforanstaltninger i forbindelse med reformen af den fælles markedsordning for sukker og om ændring af forordning (EF) nr. 1265/2001 og (EF) nr. 314/2002 (EUT L 89, s. 11).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20.2.2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 58, s. 42).
- (³) Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2006 af 27.6.2006 om de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Det Europæiske Fællesskab (EUT L 176, s. 32).
- (⁴) Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20.2.2006 om den fælles markedsordning for sukker (EUT L 58, s. 1).
- (⁵) Kommissionens forordning (EF) nr. 967/2006 af 29.6.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår produktion ud over kvoterne inden for sukkersektoren (EUT L 176, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbejdshof te Antwerpen — Afdeling Hasselt (Belgien) den 31. marts 2010 — Dai Cugini NV mod Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Sag C-151/10)

(2010/C 161/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbejdshof te Antwerpen — Afdeling Hasselt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dai Cugini NV

Sagsøgt: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan de nationale bestemmelser, især formodningsreglen i artikel 22b i loven af 27. juni 1969 om ændring af lovdekret af 28. december 1944 om arbejdstagernes sociale sikring (R.S.Z.-Wet) og artikel 171 i programloven (Programmawet) af 22. december 1989 i de affattelser, der gjaldt på det pågældende tidspunkt, forenes med

fællesskabsretten og Rådets direktiv 97/81/EF⁽¹⁾ af 15. december 1997, nærmer bestemt § 5, stk. 1, litra a), [i rammeaftalen i bilaget til dette direktiv] hvori bestemmes, at medlemsstaterne, efter høring af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, bør identificere og tage op til overvejelse hindringer af juridisk eller administrativ art, der kan begrænse mulighederne for deltidsarbejde, og hvor det er hensigtsmæssigt, fjerne disse hindringer?

- 2) Kan nationale bestemmelser, der forpligter arbejdsgivere til at oprette og føre talrige social- og arbejdsretlige dokumenter som foreskrevet i artikel 157-169 i programloven af 22. december 1989, og hvis tilsidesættelse kan sanktioneres strafferetligt eller administrativt ved pålæggelse af bøder eller ved civilretlige retsfølger, forenes med fællesskabsretten og med Rådets direktiv 97/81/EF, nærmer bestemt § 5, stk. 1, litra a), [i rammeaftalen i bilaget til dette direktiv] hvori bestemmes, at medlemsstaterne, efter høring af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, bør identificere og tage op til overvejelse hindringer af juridisk eller administrativ art, der kan begrænse mulighederne for deltidsarbejde, og hvor det er hensigtsmæssigt, fjerne disse hindringer?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EF af 15.12.1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — Bilag: Rammeaftale om deltidsarbejde (EFT 1998 L 14, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom den 2. april 2010 — Williams m.fl. mod British Airways plc

(Sag C-155/10)

(2010/C 161/32)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Appellant: Williams m.fl.

Indstævnte: British Airways plc

Præjudicielle spørgsmål

- i) I henhold til (a) artikel 7 i Rådets direktiv 93/104/EF⁽¹⁾ og 2003/88/EF⁽²⁾ og (b) § 3 i den europæiske aftale, der er

bilagt Rådets direktiv 2000/79/EF⁽³⁾: (1) i hvilket omfang, om overhovedet, definerer eller opstiller europæisk ret betingelser for arten og/eller niveauet af de betalinger, der skal foretages for perioder med årlig betalt ferie, og (2) i hvilket omfang, om overhovedet, kan medlemsstaterne fastsætte, hvorledes sådanne betalinger skal beregnes?

- ii) Er det navnlig tilstrækkeligt, at den skete betaling i henhold til national ret og/eller praksis og/eller i henhold til kollektive aftaler og/eller kontraktordninger, der er forhandlet mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, gør det muligt for arbejdstageren og tilskynder vedkommende til at afholde og nyde — i ordenes bredeste forstand — hans eller hendes årlige ferie, og ikke indebærer nogen mærkbar risiko for, at arbejdstageren ikke vil gøre dette?
- iii) Eller kræves det, at betalingen skal enten (a) svare nøjagtigt til eller (b) i vidt omfang være tilsvarende arbejdstagerens »normale« løn?

Såfremt spørgsmål (iii)(a) eller (b) besvares bekræftende:

- iv) Er den relevante foranstaltning eller sammenligning (a) den løn, som arbejdstageren ville have tjent under den pågældende ferieperiode, hvis han eller hun havde været på arbejde i stedet for på ferie, eller (b) den løn, som han eller hun tjente under en anden, og i givet fald hvilken, periode, hvor han eller hun var på arbejde?
- v) Hvorledes skal »normal« eller »tilsvarende« løn vurderes under omstændigheder, hvor (a) en arbejdstagers løn, mens vedkommende er på arbejde, suppleres, hvis og i det omfang han eller hun udøver en bestemt aktivitet, (b) når der er en årlig eller en anden grænse for det omfang eller den tid, hvorunder arbejdstageren kan udøve denne aktivitet, og grænsen allerede er blevet overskredet eller næsten overskredet på det tidspunkt/de tidspunkter, hvor der afholdes årlig ferie, således at arbejdstageren faktisk ikke ville have kunnet udøve aktiviteten, hvis han havde været på arbejde i stedet for på ferie?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/104/EF af 23.11.1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 299, s. 9).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2000/79/EF af 27.11.2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA) (EFT L 302, s. 57).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 6. april 2010 — Johan van Leendert Holding BV, den anden part: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sag C-158/10)

(2010/C 161/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Johan van Leendert Holding BV

Den anden part: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning som indeholdt i artikel 2 i Wet arbeid vreemdelingen (lov om beskæftigelse af udlændinge), læst i sammenhæng med artikel 1e, stk. 3, in initio, og litra c), i Besluit uitvoering Wet Wet arbeid vreemdelingen, i henhold til hvilken der for tilrådighedsstilling af arbejdstagere som omhandlet i direktiv 96/71/EF⁽¹⁾, artikel 1, stk. 3, in initio, og litra b), kræves en beskæftigelsestilladelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16.12.1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997 L 18, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 2. april 2010 — Gerhard Fuchs mod Land Hessen

(Sag C-159/10)

(2010/C 161/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gerhard Fuchs

Sagsøgt: Land Hessen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Bygger bestemmelserne i den hessiske tjenestemandslov om en principielt ufravigelig aldersgrænse for tjenestemænd af begge køn, fra hvilken der sker pensionering, ifølge unionsretlige betragtninger på et formål, der skal tjene almene interesser?

I denne forbindelse opstår der navnlig følgende spørgsmål:

Hvilke krav stilles der ud fra en unionsretlig betragtning nærmere til et sådant bindende, alment formål?

Hvilke supplerende forhold bør den forelæggende ret yderligere undersøge i forbindelse med oplysningen af sagens faktiske omstændigheder?

Udgør hensynet til besparelser på de offentlige budgetter og personaleudgifter, konkret ved at undgå nyansættelser og deraf følgende lavere personaleudgifter, et legitimt formål ifølge artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF?

Kan formålet om, at arbejdsgiveren opnår en vis planlægningssikkerhed med hensyn til endelig fratreden blandt tjenestemænd, anerkendes som et legitimt alment formål tillige for det tilfælde, at den enkelte arbejdsgiver inden for den hessiske tjenestemandslov eller tjenestemandsstatuslovs anvendelsesområde selv kan udvikle og gennemføre personalestrategier?

Kan hensynet til en »gunstig aldersfordeling«, en »gunstig aldersstruktur« anerkendes som et alment formål, uanset at der ikke findes en generel standard for eller bestemmelser i lov om, hvad den rigtige aldersfordeling eller aldersstruktur er?

Kan hensynet til at skabe forfremmelsesmuligheder for aktuelle, allerede ansatte tjenestemænd betragtes som et legitimt formål ifølge artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF?

Tjener en ordning indeholdende aldersgrænser, der skal forhindre individuelle retstvister med ældre ansatte angående spørgsmålet om deres fortsatte tjenstydgtighed, et legitimt alment formål?

Forudsætter kravet om almene hensyn i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF, at den enkelte ansættelsesmyndighed og/eller arbejdsgiver udformer et overordnet arbejdsmarkedspolitisk koncept vedrørende lønnet beskæftigelse, og i bekræftende fald hvilken grad af ensartethed og forpligtelse kræves der?

Kan enkelte arbejdsgivere eller ansættelsesmyndigheder gennem bestemmelser om aldersgrænser med en så begrænset anvendelse overhovedet forfølge almene formål med hensyn til grupper af ansatte, konkret begrænset til tjenestemænd, der er omfattet af den hessiske tjenestemandsløvslov?

På hvilke betingelser kan det antages, at lovlige, men ikke bindende fastsatte formål, som forfølges af enkelte ansættelsesmyndigheder, tjener almene hensyn som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF, hvorefter stillinger, som er blevet ledige som følge af overgang til pension, skal besættes ved nyansættelser, eventuelt efter forfremmelse af allerede ansatte? Kræves det, at der — foruden generelle udtalelser om, at ordningen tjener et sådant formål — tillige foreligger statistiske data eller andre oplysninger, der kan begrunde en slutning om, at et sådant formål er tilstrækkeligt seriøst og reelt gennemførligt?

- 2) Hvilke krav stilles der konkret til rimeligheden og hensigtsmæssigheden af aldersgrænser for så vidt angår de forskrifter, der findes herom i den hessiske tjenestemandsløvslov?

Skal der foretages nærmere undersøgelser med henblik på at fastlægge det — forventede — antal tjenestemænd, der frivilligt forbliver i tjeneste efter denne alder, i forhold til antallet af dem, der derimod ved opnåelse af denne alder modtager fuld pension, og netop derfor vil fratrage tjenesten? Ville det ikke være rimeligt at indrømme frivillig fratreden forrang for obligatorisk fratreden, når blot regler om lavere pension sikrer, at uforholdsmæssige udgifter til pensionsmidler og dermed forbundne personaleudgifter undgås, for det tilfælde at der gøres krav gældende på pension inden den sædvanlige pensionsalder (en ordning om frivillighed frem for tvang som mere rimelig og i realiteten næppe mindre hensigtsmæssig)?

Kan det anses for rimeligt og nødvendigt, såfremt der findes en uigendrivelig formodning om, at tjenestemænd generelt fra en vis højere alder, i den konkrete sag ved det fyldte 65. år, er tjenestedygtige, og tjenestemandsansættelsen derfor automatisk ophører?

Er det rimeligt, at muligheden for fortsat tjenestemandsansættelse, i hvert fald indtil det fyldte 68. år, udelukkende afhænger af ansættelsesmyndighedens særlige interesser, men at tjenestemandsansættelsen ophører, såfremt sådanne

interesser ikke foreligger, og der ikke er mulighed for retligt at gennemtvinge en genindtræden i et tjenestemandforhold?

Fører en aldersgrænse, hvorefter fratreden af ansættelsen er obligatorisk, i stedet for blot at fastsætte betingelser for krav på fuld pension, hvilket lovligt kan ske ifølge artikel 6, stk. 2, i direktiv 2000/78/EF, til en urimelig forringelse af varetagelsen af ældre menneskers interesser, i forhold til yngre menneskers interesser, hvilke principielt ikke bør prioriteres højere?

Såfremt det anerkendes, at formålet om at lette nyansættelser og/eller forfremmelser er legitimt, opstår der spørgsmål om, hvilke nærmere, faktiske krav, der stilles til godtgørelse af, i hvilket omfang tilsvarende muligheder faktisk udnyttes af den enkelte arbejdsgiver, der vil påberåbe sig bestemmelserne om aldersgrænser, eller af samtlige arbejdsgivere, der er omfattet af den lovbestemte ordning, inkl. eller ekskl. det almindelige arbejdsmarked?

Er det — i betragtning af de demografisk betingede mangler på arbejdsmarkedet, der fremtræder allerede nu, og det snarligt indtrædende behov for kompetent personale inden for alle grupper, dvs. også inden for tjenestemandgruppen i forbundsstaten og delstaterne — rimeligt og nødvendigt aktuelt alligevel at tvinge tjenestedygtige tjenestemænd, der ønsker fortsat at udøve deres hverv, til at fratrage som tjenestemænd, uanset, at der snart vil være et betydeligt personalebehov, som arbejdsmarkedet næppe vil være i stand til at dække? Er brancherelaterede oplysninger om arbejdsmarkedet, der eventuelt skal indhentes senere, nødvendige i denne henseende?

- 3) Hvilke krav skal der stilles til sammenhængen inden for den hessiske, og i givet fald også de forbundsretlige, bestemmelser om aldersgrænser?

Kan forholdet mellem den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 1, og den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 3, betragtes som værende uden indbyrdes modsigelser, når den principielt mulige adgang til fortsat beskæftigelse efter den fastsatte aldersgrænse alene afhænger af ansættelsesmyndighedens interesser?

Skal den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 3, i overensstemmelse med direktivet i givet fald fortolkes således, at ansættelsen altid skal videreføres, såfremt tjenstlige grunde ikke taler herimod, for at undgå urimelig forskelsbehandling på grund af alder? Hvilke krav skal der i givet fald stilles til sådanne grunde? Skal det således antages, at fortsat beskæftigelse er i tjenestens interesse, såfremt der i modsat fald ville foreligge en uberettiget forskelsbehandling på grund af alder?

Hvorledes ville en sådan obligatorisk fortolkning af den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 3, kunne tjene til at fortsætte eller genetablere sagsøgerens tjenestemandsansættelse, uanset at tjenestemandsansættelsen i mellemtiden er ophørt? Skal den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 1, i så tilfælde undlades bragt i anvendelse inden det fyldte 68. år?

Er det rimeligt og nødvendigt, at frivillig pensionering efter henholdsvis det fyldte 60. og det fyldte 63. år på den ene side bebyrdes med varig nedsættelse af pensionen, og at frivillig, fortsat beskæftigelse på den anden side er udelukket efter det fyldte 65. år, såfremt ansættelsesmyndigheden ikke undtagelsesvist har en særlig interesse i fortsat beskæftigelse?

Bortfalder hensigtsmæssigheden og nødvendigheden af aldersgrænsbestemmelsen i § 50, stk. 1, i den hessiske tjenestemandslov som følge af de mere gunstige bestemmelser om aldersbetinget deltidsbeskæftigelse på den ene side og midlertidigt ansatte på den anden side?

Hvilken betydning har det for kohærensens, at de forskellige bestemmelser inden for tjenestemands-, arbejds- og socialforsikringsretten, der dels tilstræber en varig forhøjelse af alderen for fulde rente- eller pensionsydelse, dels forbyder opsigelse på grund af alder ved opnåelse af den normale pensionsalder, dels netop ved opnåelse af denne alder obligatorisk bringer ansættelsesforholdet til ophør?

Har det betydning for kohærensens, at den gradvise forhøjelse af aldersgrænserne i henhold til bestemmelserne om social sikring og tjenestemandsretten for forbundsstaten og visse delstater navnlig tilgodeser de ansattes interesser i så sent som muligt at være omfattet af fuld aldersrente eller en fuld pension? Er disse spørgsmål irrelevante, fordi aldersgrænsen for tjenestemænd endnu ikke er blevet sat op for tjenestemænd, der er omfattet af anvendelsesområdet for den hessiske tjenestemandslov, uanset at forhøjelsen i nær fremtid får virkning for de ansatte?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den
2. april 2010 — Peter Köhler mod Land Hessen**

(Sag C-160/10)

(2010/C 161/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Köhler

Sagsøgt: Land Hessen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Bygger bestemmelserne i den hessiske tjenestemandslov om en principielt ufravigelig aldersgrænse for tjenestemænd af begge køn, fra hvilken der sker pensionering, ifølge unionsretlige betragtninger på et formål, der skal tjene almene interesser?

I denne forbindelse opstår der navnlig følgende spørgsmål:

Hvilke krav stilles der ud fra en unionsretlig betragtning nærmere til et sådant bindende, alment formål?

Hvilke supplerende forhold bør den forelæggende ret yderligere undersøge i forbindelse med oplysningen af sagens faktiske omstændigheder?

Udgør hensynet til besparelser på de offentlige budgetter og personaleudgifter, konkret ved at undgå nyansættelser og deraf følgende lavere personaleudgifter, et legitimt formål ifølge artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF?

Kan formålet om, at arbejdsgiveren opnår en vis planlægningssikkerhed med hensyn til endelig fratreden blandt tjenestemænd, anerkendes som et legitimt alment formål tillige for det tilfælde, at den enkelte arbejdsgiver inden for den hessiske tjenestemandslov eller tjenestemandsstatuslovs anvendelsesområde selv kan udvikle og gennemføre personalestrategier?

Kan hensynet til en »gunstig aldersfordeling«, en »gunstig aldersstruktur« anerkendes som et alment formål, uanset at der ikke findes en generel standard for eller bestemmelser i lov om, hvad den rigtige aldersfordeling eller aldersstruktur er?

Kan hensynet til at skabe forfremmelsesmuligheder for aktuelle, allerede ansatte tjenestemænd betragtes som et legitimt formål ifølge artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF?

Tjener en ordning indeholdende aldersgrænser, der skal forhindre individuelle retstvister med ældre ansatte angående spørgsmålet om deres fortsatte tjenstydgtighed, et legitimt alment formål?

Forudsætter kravet om almene hensyn i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF, at den enkelte ansættelsesmyndighed og/eller arbejdsgiver udformer et overordnet arbejdsmarkedspolitisk koncept vedrørende lønnet beskæftigelse, og i bekræftende fald hvilken grad af ensartethed og forpligtelse kræves der?

Kan enkelte arbejdsgivere eller ansættelsesmyndigheder gennem bestemmelser om aldersgrænser med en så begrænset anvendelse overhovedet forfølge almene formål med hensyn til grupper af ansatte, konkret begrænset til tjenestemænd, der er omfattet af den hessiske tjenestemandsløvs?

På hvilke betingelser kan det antages, at lovlige, men ikke bindende fastsatte formål, som forfølges af enkelte ansættelsesmyndigheder, tjener almene hensyn som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF, hvorefter stillinger, som er blevet ledige som følge af overgang til pension, skal besættes ved nyansættelser, eventuelt efter forfremmelse af allerede ansatte? Kræves det, at der — foruden generelle udtalelser om, at ordningen tjener et sådant formål — tillige foreligger statistiske data eller andre oplysninger, der kan begrunde en slutning om, at et sådant formål er tilstrækkeligt seriøst og reelt gennemførligt?

- 2) Hvilke krav stilles der konkret til rimeligheden og hensigtsmæssigheden af aldersgrænser for så vidt angår de forskrifter, der findes herom i den hessiske tjenestemandsløvs?

Skal der foretages nærmere undersøgelser med henblik på at fastlægge det — forventede — antal tjenestemænd, der frivilligt forbliver i tjeneste efter denne alder, i forhold til antallet af dem, der derimod ved opnåelse af denne alder modtager fuld pension, og netop derfor vil fratæde tjenesten? Ville det ikke være rimeligt at indrømme frivillig fratæden forrang for obligatorisk fratæden, når blot regler om lavere pension sikrer, at uforholdsmæssige udgifter til pensionsmidler og dermed forbundne personaleudgifter undgås, for det tilfælde at der gøres krav gældende på pension inden den sædvanlige pensionsalder (en ordning om frivillighed frem for tvang som mere rimelig og i realiteten næppe mindre hensigtsmæssig)?

Kan det anses for rimeligt og nødvendigt, såfremt der findes en uigendrivelig formodning om, at tjenestemænd generelt fra en vis højere alder, i den konkrete sag ved det fyldte 65. år, er tjenestudygtige, og tjenestemandsansættelsen derfor automatisk ophører?

Er det rimeligt, at muligheden for fortsat tjenestemandsansættelse, i hvert fald indtil det fyldte 68. år, udelukkende afhænger af ansættelsesmyndighedens særlige interesser, men at tjenestemandsansættelsen ophører, såfremt sådanne

interesser ikke foreligger, og der ikke er mulighed for retligt at gennemtvinge en genindtræden i et tjenestemandforhold?

Fører en aldersgrænse, hvorefter fratæden af ansættelsen er obligatorisk, i stedet for blot at fastsætte betingelser for krav på fuld pension, hvilket lovligt kan ske ifølge artikel 6, stk. 2, i direktiv 2000/78/EF, til en urimelig forringelse af varetagelsen af ældre menneskers interesser, i forhold til yngre menneskers interesser, hvilke principielt ikke bør prioriteres højere?

Såfremt det anerkendes, at formålet om at lette nyansættelser og/eller forfremmelser er legitimt, opstår der spørgsmål om, hvilke nærmere, faktiske krav, der stilles til godtgørelse af, i hvilket omfang tilsvarende muligheder faktisk udnyttes af den enkelte arbejdsgiver, der vil påberåbe sig bestemmelserne om aldersgrænser, eller af samtlige arbejdsgivere, der er omfattet af den lovbestemte ordning, inkl. eller ekskl. det almindelige arbejdsmarked?

Er det — i betragtning af de demografisk betingede mangler på arbejdsmarkedet, der fremtræder allerede nu, og det snarligt indtrædende behov for kompetent personale inden for alle grupper, dvs. også inden for tjenestemandgruppen i forbundsstaten og delstaterne — rimeligt og nødvendigt aktuelt alligevel at tvinge tjenestedygtige tjenestemænd, der ønsker fortsat at udøve deres hverv, til at fratæde som tjenestemænd, uanset, at der snart vil være et betydeligt personalebehov, som arbejdsmarkedet næppe vil være i stand til at dække? Er brancherelaterede oplysninger om arbejdsmarkedet, der eventuelt skal indhentes senere, nødvendige i denne henseende?

- 3) Hvilke krav skal der stilles til sammenhængen inden for den hessiske, og i givet fald også de forbundsretlige, bestemmelser om aldersgrænser?

Kan forholdet mellem den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 1, og den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 3, betragtes som værende uden indbyrdes modsigelser, når den principielt mulige adgang til fortsat beskæftigelse efter den fastsatte aldersgrænse alene afhænger af ansættelsesmyndighedens interesser?

Skal den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 3, i overensstemmelse med direktivet i givet fald fortolkes således, at ansættelsen altid skal videreføres, såfremt tjenstlige grunde ikke taler herimod, for at undgå urimelig forskelsbehandling på grund af alder? Hvilke krav skal der i givet fald stilles til sådanne grunde? Skal det således antages, at fortsat beskæftigelse er i tjenestens interesse, såfremt der i modsat fald ville foreligge en uberettiget forskelsbehandling på grund af alder?

Hvorledes ville en sådan obligatorisk fortolkning af den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 3, kunne tjene til at fortsætte eller genetablere sagsøgerens tjenestemandsansættelse, uanset at tjenestemandsansættelsen i mellemtiden er ophørt? Skal den hessiske tjenestemandsløvs § 50, stk. 1, i så tilfælde undlades bragt i anvendelse inden det fyldte 68. år?

Er det rimeligt og nødvendigt, at frivillig pensionering efter henholdsvis det fyldte 60. og det fyldte 63. år på den ene side bebyrdes med varig nedsættelse af pensionen, og at frivillig, fortsat beskæftigelse på den anden side er udelukket efter det fyldte 65. år, såfremt ansættelsesmyndigheden ikke undtagelsesvist har en særlig interesse i fortsat beskæftigelse?

Bortfalder hensigtsmæssigheden og nødvendigheden af aldersgrænsbestemmelsen i § 50, stk. 1, i den hessiske tjenestemandslov som følge af de mere gunstige bestemmelser om aldersbetinget deltidsbeskæftigelse på den ene side og midlertidigt ansatte på den anden side?

Hvilken betydning har det for kohærensens, at de forskellige bestemmelser inden for tjenestemands-, arbejds- og socialforsikringsretten, der dels tilstræber en varig forhøjelse af alderen for fulde rente- eller pensionsydelse, dels forbyder opsigelse på grund af alder ved opnåelse af den normale pensionsalder, dels netop ved opnåelse af denne alder obligatorisk bringer ansættelsesforholdet til ophør?

Har det betydning for kohærensens, at den gradvise forhøjelse af aldersgrænserne i henhold til bestemmelserne om social sikring og tjenestemandsretten for forbundsstaten og visse delstater navnlig tilgodeser de ansattes interesser i så sent som muligt at være omfattet af fuld aldersrente eller en fuld pension? Er disse spørgsmål irrelevante, fordi aldersgrænsen for tjenestemænd endnu ikke er blevet sat op for tjenestemænd, der er omfattet af anvendelsesområdet for den hessiske tjenestemandslov, uanset at forhøjelsen i nær fremtid får virkning for de ansatte?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland den 7. april 2010 — Phonographic Performance (Ireland) Ltd mod Ireland og Attorney General

(Sag C-162/10)

(2010/C 161/36)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Phonographic Performance (Ireland) Ltd

Sagsøgt: Ireland and the Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

- i) Er en hotelejer, som i hotelværelser stiller fjernsyns- og/eller radioapparater til rådighed, hvortil denne overfører et radio-/fjernsynssignal, en »bruger«, som foretager »kommunikation til offentligheden« af et fonogram, der kan afspilles i en radio-/fjernsynsudsendelse som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets kodificerede direktiv 2006/115/EF⁽¹⁾ af 12. december 2006?
- ii) Hvis spørgsmål i) besvares bekræftende, medfører artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115/EF da, at medlemsstaterne har pligt til at tillægge ophavsmanden ret til et rimeligt vederlag fra hotelejeren ud over det rimelige vederlag fra radio-/fjernsynsvirksomheden for afspilningen af fonogrammet?
- iii) Hvis spørgsmål i) besvares bekræftende, giver artikel 10 i direktiv 2006/115/EF da medlemsstaterne mulighed for at undtage hotelejere fra forpligtelsen til at betale »et rimeligt, samlet vederlag« med den begrundelse, at der er tale om »privat brug« som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a)?
- iv) Er en hotelejer, som i et hotelværelse stiller apparater (bortset fra fjernsyn og radio) og fonogrammer i fysisk eller digital form til rådighed, som kan afspilles eller høres ved hjælp af disse apparater, en »bruger«, som foretager »kommunikation til offentligheden« af fonogrammerne i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115/EF?
- v) Hvis spørgsmål iv) besvares bekræftende, giver artikel 10 i direktiv 2006/115/EF da medlemsstaterne mulighed for at undtage hotelejere fra forpligtelsen til at betale »et rimeligt, samlet vederlag« med den begrundelse, at der er tale om »privat brug« som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a) i direktiv 2006/115/EF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12.12.2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (kodificeret udgave) (EUT L 376, s. 28).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Isernia (Italien) den 2. april 2010 — straffesag mod Aldo Patriciello

(Sag C-163/10)

(2010/C 161/37)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Isernia

Part i straffesagen

Aldo Patriciello

Præjudicielt spørgsmål

Den Europæiske Unions Domstol om at træffe afgørelse vedrørende det præjudicielle spørgsmål, om den påståede lovovertrædelse (der er beskrevet i anklageskriftet og som allerede har været genstand for en afgørelse om beskyttelse af immunitet vedtaget af Europa-Parlamentet den 5.5.2009) begået af europaparlamentarikeren Aldo Patriciello, der er kvalificeret som bagvaskelse i henhold til artikel 368 i Codice Penale, udgør en meningstilkendegivelse under udøvelse af hvervet i henhold til artikel 9 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Emanuele Ferazzoli mod Ministero dell'Interno

(Sag C-164/10)

(2010/C 161/38)

*Processprog: italiensk***Den forelæggende ret**

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* Emanuele Ferazzoli*Sagsøgt:* Ministero dell'Interno**Det præjudicielle spørgsmål**

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);

- mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Cosima Barberio mod Ministero dell'Interno

(Sag C-165/10)

(2010/C 161/39)

*Processprog: italiensk***Den forelæggende ret**

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* Cosima Barberio*Sagsøgt:* Ministero dell'Interno**Det præjudicielle spørgsmål**

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Patrizia Banchetti mod Ministero dell'Interno

(Sag C-166/10)

(2010/C 161/40)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Patrizia Banchetti

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Andrea Palomba mod Ministero dell'Interno

(Sag C-167/10)

(2010/C 161/41)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrea Palomba

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Michele Fanelli mod Ministero dell'Interno

(Sag C-168/10)

(2010/C 161/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michele Fanelli

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Sandra Castronovo mod Ministero dell'Interno

(Sag C-169/10)

(2010/C 161/43)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sandra Castronovo

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;

- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Mirko De Filippo mod Ministero dell'Interno

(Sag C-170/10)

(2010/C 161/44)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mirko De Filippo

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Andrea Sacripanti mod Ministero dell'Interno

(Sag C-171/10)

(2010/C 161/45)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrea Sacripanti

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Emiliano Orru' mod Ministero dell'Interno

(Sag C-172/10)

(2010/C 161/46)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Emiliano Orru'

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Fabrizio Cariulo mod Ministero dell'Interno

(Sag C-173/10)

(2010/C 161/47)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fabrizio Cariulo

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Paola Tonachella mod Ministero dell'Interno

(Sag C-174/10)

(2010/C 161/48)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Paola Tonachella

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);

- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Pietro Calogero mod Ministero dell'Interno

(Sag C-175/10)

(2010/C 161/49)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pietro Calogero

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter»,

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2010 — Danilo Spina mod Ministero dell'Interno

(Sag C-176/10)

(2010/C 161/50)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Danilo Spina

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Det præjudicielle spørgsmål

Er den nationale lovgivning (som blev vedtaget efter Bersanidekretet, lovdekret nr. 223 af 4.7.2006, ophøjet til lov nr. 248 af 4.8.2006), der indebærer en »national ordning ... som bl.a. er karakteriseret ved:

- a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende;
- b) bestemmelser, som garanterer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (eksempelvis et forbud mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre);
- c) mulighed for bortfald af koncessionen i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter».

forenelig med artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Târgu-Mureş (Rumænien) den 17. marts 2010 — Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureş, Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureş mod SC Darmi SRL

(Sag C-178/10)

(2010/C 161/51)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Târgu-Mureş

Parter i hovedsagen

Appellant: Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureş, Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureş

Indstævnt: SC Darmi SRL

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er indførelsen af en miljøafgift i perioden fra 1. juli 2008 til 15. december 2008 ved den omhandlede nationale lovgivning i Rumænien (hasteforordning nr. 50/2008) i overensstemmelse med principperne om toldunion og forbud mod dobbeltbeskatning, som er fastsat i artikel 23 EF, 25 EF og 90 EF, og tillader disse traktatbestemmelser indførelsen af en miljøafgift med det formål, som er anført af den rumænske lovgiver i præambelen til hasteforordning nr. 50/2008, og som også fremgår af artikel 174 EF ff.: at sikre miljøbeskyttelse gennem iværksættelse af programmer og projekter med henblik på forbedring af luftkvaliteten og overholdelse af de grænseværdier, der er fastsat i fællesskabslovgivningen på området? Mere konkret formuleret: I tilfælde af, at der i en medlemsstat i Den Europæiske Union indføres en miljøafgift, der opkræves ved den første registrering af nye eller brugte motorkøretøjer, som er indført fra en anden medlemsstat til den førstnævnte medlemsstat, kan der da i medfør af bestemmelserne i artikel 174 EF ff. ses bort fra artikel 23 EF, 25 EF og 90 EF?
- 2) Såfremt et sådant motorkøretøj er blevet pålagt en tilsvarende afgift, dvs. en miljøafgift (med samme begrebsmæssige indhold og samme formål, dvs. med henblik på beskyttelse af miljøet i overensstemmelse med principperne og formålene i artikel 174 EF ff.) i en medlemsstat, er det da muligt at pålægge en sådan miljøafgift med samme formål som dem, der fremgår af i artikel 174 EF ff., i forbindelse med den første registrering i en anden medlemsstat, selv om køretøjet allerede forudgående er blevet pålagt en miljøafgift i en anden medlemsstat?
- 3) Såfremt et sådant motorkøretøj derimod ikke er blevet pålagt en miljøafgift i en anden medlemsstat (fordi den pågældende afgift ikke findes eller af andre årsager), men der ved den efterfølgende registrering i en anden medlemsstat, eksempelvis Rumænien, hvor en sådan afgift opkræves, pålægges miljøafgift i forbindelse med den første registrering i den pågældende stat, foreligger der da en tilsidesættelse af principperne om toldunion og [forbud mod] indirekte beskyttelse af indenlandske varer som omhandlet i artikel 23 EF, 25 EF og 90 EF?

Sag anlagt den 9. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-179/10)

(2010/C 161/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288, stk. 4, TEUF og artikel 4 og 5 i Kommissionens beslutning af 14. juli 2004 om støtte til fiskeri- og akvakultursektoren på Korsika i perioden 1986-1999⁽¹⁾, idet den ikke har gennemført beslutningen ved fra støttemodtagere at tilbage-søge den støtte, der ved nævnte beslutnings artikel 1 var erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, og idet den ikke har underrettet Kommissionen om de vedtagne foranstaltninger for at efterkomme den.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I medfør af artikel 4 i Kommissionens beslutning 2005/238/EF underretter Frankrig senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen. Imidlertid var støtten i det foreliggende tilfælde ikke tilbagesøgt fra de støttemodtagende virksomheder mere end fem år efter, at de franske myndigheder havde modtaget beslutningen og på trods af syv anmodninger, og der var tilsyneladende ikke iværksat nogen konkrete foranstaltninger med henblik herpå. Sagsøgte har i øvrigt ikke anført, at der foreligger en absolut umulighed med hensyn til at gennemføre denne beslutning.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2005/238/EF af 14.7.2004 om støtte til fiskeri- og akvakultursektoren på Korsika i perioden 1986-1999 (EUT 2005 L 74, s. 41).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 16. april 2010 — straffesag mod Aziz Melki

(Sag C-188/10)

(2010/C 161/53)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Part i straffesagen

Aziz Melki

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, undertegnet i Lissabon den 13. december 2007, til hinder for en lovgivning som den, der er fastsat i artikel 23-2, stk. 2, og artikel 23-5, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 58-1067 af 7. november 1958, som er indsat ved lov nr. 2009-1523 af 10. december 2009, idet domstolene herved pålægges i første række at træffe afgørelse om forelæggelse for Conseil constitutionnel af det for dem rejste spørgsmål om forfatningsmæssighed, for så vidt som det med spørgsmålet gøres gældende, at en national retsakt er forfatningsstridig på grund af dens manglende overensstemmelse med EU-retten?
- 2) Er artikel 67 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, undertegnet i Lissabon den 13. december 2007, til hinder for en lovgivning som den, der er fastsat i artikel 78-2, stk. 4, i code de procédure pénale, der har følgende ordlyd: »I en zone mellem Frankrigs landgrænse til stater, som er parter i den i Schengen den 19. juni 1990 undertegnede konvention, og en linje på fransk område i en afstand af 20 kilometer herfra samt i offentligt tilgængelige zoner på havne, i lufthavne og på jernbane- og rutebilstationer, som er åbne for international trafik og udpeget ved bekendtgørelse, kan der ligeledes foretages kontrol af enhver persons identitet i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 med henblik på at kontrollere overholdelsen af pligten til at være indehaver af, være i besiddelse af og fremvise de ved lov foreskrevne beviser og dokumenter. Såfremt kontrollen finder sted om bord på et tog, der tilbagelægger en international strækning, kan kontrollen foretages på strækningen mellem grænsen og den første station efter 20 kilometer-linjen fra grænsen. På internationale jernbanelinjer med særlige karakteristika for så vidt angår hvilke stationer de betjener, kan kontrollen tillige foretages mellem denne station og en station beliggende inden for de følgende halvtreds kilometer. Disse jernbanelinjer

og disse stationer udpeges ved ministeriel bekendtgørelse. Såfremt en motorvejsstrækning begynder i den i dette stykkes første punktum nævnte zone, og det første betalingsanlæg er beliggende efter 20 kilometer-linjen, kan kontrollen desuden finde sted på strækningen indtil dette første betalingsanlæg, på holdepladser samt ved betalingsanlægget og holdepladser i forbindelse hermed. De betalingsanlæg, som er omfattet af denne bestemmelse, udpeges ved bekendtgørelse.«?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 16. april 2010 — straffesag mod Sélim Abdeli

(Sag C-189/10)

(2010/C 161/54)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Part i straffesagen

Sélim Abdeli

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, undertegnet i Lissabon den 13. december 2007, til hinder for en lovgivning som den, der er fastsat i artikel 23-2, stk. 2, og artikel 23-5, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 58-1067 af 7. november 1958, som er indsat ved lov nr. 2009-1523 af 10. december 2009, idet domstolene herved pålægges i første række at træffe afgørelse om forelæggelse for Conseil constitutionnel af det for dem rejste spørgsmål om forfatningsmæssighed, for så vidt som det med spørgsmålet gøres gældende, at en national retsakt er forfatningsstridig på grund af dens manglende overensstemmelse med EU-retten?
- 2) Er artikel 67 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, undertegnet i Lissabon den 13. december 2007, til hinder for en lovgivning som den, der er fastsat i artikel 78-2, stk. 4, i code de procédure pénale, der har følgende ordlyd: »I en zone mellem Frankrigs landgrænse til stater, som er parter i den i Schengen den 19. juni 1990 undertegnede konvention, og en linje på fransk område i en afstand af 20 kilometer herfra samt i offentligt tilgængelige zoner på havne, i lufthavne og på jernbane- og rutebilstationer, som er åbne for international trafik og udpeget ved bekendtgørelse, kan der ligeledes foretages kontrol af enhver persons identitet i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 med henblik på at kontrollere overholdelsen af pligten

til at være indehaver af, være i besiddelse af og fremvise de ved lov foreskrevne beviser og dokumenter. Såfremt kontrollen finder sted om bord på et tog, der tilbagelægger en international strækning, kan kontrollen foretages på strækningen mellem grænsen og den første station efter 20 kilometer-linjen fra grænsen. På internationale jernbanelinjer med særlige karakteristika for så vidt angår hvilke stationer de betjener, kan kontrollen tillige foretages mellem denne station og en station beliggende inden for de følgende halvtreds kilometer. Disse jernbanelinjer og disse stationer udpeges ved ministeriel bekendtgørelse. Såfremt en motorvejsstrækning begynder i den i dette stykkes første punktum nævnte zone, og det første betalingsanlæg er beliggende efter 20 kilometer-linjen, kan kontrollen desuden finde sted på strækningen indtil dette første betalingsanlæg, på holdepladser samt ved betalingsanlægget og holdepladser i forbindelse hermed. De betalingsanlæg, som er omfattet af denne bestemmelse, udpeges ved bekendtgørelse.«?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 19. april 2010 — Société Rastelli Davide og C. mod Jean-Charles Hidoux, som kurator i selskabet Médiasucre international

(Sag C-191/10)

(2010/C 161/55)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Rastelli Davide og C.

Sagsøgt: Jean-Charles Hidoux, som kurator i selskabet Médiasucre international

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en ret i en medlemsstat indleder en hovedinsolvensbehandling af en skyldner under henvisning til, at centret for skyldnerens hovedinteresser er beliggende på denne stats område, er forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (!) da til hinder for, at denne ret anvender en bestemmelse i national ret, som giver den kompetence til at udvide insolvensbehandlingen til at omfatte et selskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende i en anden medlemsstat, alene på grundlag af konstateringen af, at der er sket en sammenblanding af skyldnerens aktiver og dette selskabs aktiver?

- 2) Hvis søgsmålet med henblik på udvidelse skal opfattes som en indledning af en ny insolvensbehandling, som, for at retten i den medlemsstat, i hvilken sagen først er indbragt, kan træffe afgørelse, er underlagt en betingelse om, at der føres bevis for, at det selskab, som er omfattet af udvidelsen, har centret for sine hovedinteresser i denne stat, kan et sådan bevis da følge af den blotte konstatering af, at der er sket en sammenblanding af aktiverne?

(¹) EFT L 160, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 22. april 2010 —
Paderborner Brauerei Haus Cramer KG mod Hauptzollamt
Bielefeld**

(Sag C-196/10)

(2010/C 161/56)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Paderborner Brauerei Haus Cramer KG

Sagsøgt: Hauptzollamt Bielefeld

Præjudicielle spørgsmål

Skal den kombinerede nomenklatur som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 (¹) samt som affattet ved Kommissionen forordning (EF) nr. 1832/2002 af 1. august 2002 (²) fortolkes således, at en vare, der betegnes som »malt beer base« med et alkoholindhold på ca. 14 % vol, og som udvindes af brygget øl, der renses og derefter undergives en ultrafiltrering, hvorved ingredienser som bitterstoffer og proteiner fortyndes, skal tariferes i pos. 2208?

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6.8.2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, EFT L 279, s. 1.

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1832/2002 af 1.8.2002 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, EFT L 290, s. 1.

RETTE

Rettsens dom af 27. april 2010 — UniCredito Italiano mod KHIM — Union Investment Privatfonds (UNIWEB)

(Forenede sager T-303/06 og T-337/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærkerne UNIWEB og UniCredit Wealth Management — de ældre nationale ordmærker UNIFONDS og UNIRAK og det ældre nationale figurmærke UNIZINS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 161/57)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: UniCredito Italiano SpA (Genova, Italien) (ved advocats G. Florida, R. Florida og F. Poletti)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (advocat J. Zindel)

Sagens genstand

Påstand om annullation af to afgørelser truffet af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) henholdsvis den 5. september 2006 (forenede sager R 196/2005-2 og R 211/2005-2) og den 25. september 2006 (forenede sager R 456/2005-2 og R 502/2005-2) vedrørende indsigelsessager mellem Union Investment Privatfonds GmbH og UniCredito Italiano SpA.

Konklusion

- 1) Sagerne T-303/06 og T-337/06 forenes med henblik på dommen.
- 2) Afgørelse truffet den 5. september 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (forenede sager R 196/2005-2 og R 211/2005-2) annulleres i det omfang, den giver afslag på UniCredito Italiano Spa's klage i sag R 211/2005-2 og giver medhold i indsigelserne mod registreringen af det ansøgte varemærke UNIWEB, hvad angår »bankforretninger; finansiel virksomhed; valutarisk virksomhed; forsikringsvirksomhed; finansiel og forsikringsmæssig informations- og rådgivningsvirksomhed; tjenesteydelser vedrørende kreditkort og debetkort; bankvirksomhed og finansiel virksomhed via internet« i klasse 36.

3) Afgørelse truffet den 25. september 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (forenede sager R 456/2005-2 og R 502/2005-2) annulleres i det omfang, den giver afslag på UniCredito Italiano Spa's klage i sag R 456/2005-2, og giver medhold i indsigelserne mod registreringen af det ansøgte varemærke UniCredit Wealth Management, hvad angår »bankforretninger; finansiel virksomhed; valutarisk virksomhed; assurandørvirksomhed og finansiel information« i klasse 36.

- 4) Harmoniseringskontoret frifindes i forhold til Union Investment Privatfonds GmbH's påstande.
- 5) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

Rettsens dom af 27. april 2010 — Union Investment Privatfonds mod KHIM — Unicre-Cartão Internacional De Crédito (unibanco)

(Sag T-392/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket unibanco — de ældre nationale figurmærker UniFLEXIO, UniVARIO og UniZERO — for sen fremlæggelse af dokumenter — skønsbeføjelse i medfør af artikel 74, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 161/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (først ved advocat H. Keller, derefter ved advocat J. Zindel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Unicre-Cartão International De Crédito, SA (Lissabon, Portugal)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. oktober 2006 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 442/2004-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Union Investment Privatfonds GmbH og Unicre-Cartão International De Crédito, SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Union Investment Privatfonds GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Rettens dom af 6. maj 2010 — Comune di Napoli mod Kommissionen

(Sag T-388/07) (¹)

(EFRU — nedsættelse af en finansiel støtte — bymæssigt pilotprojekt med henblik på at oprette et netværk af telematiske pladser i Napoli — begrebet uregelmæssighed — støtteberettigede udgifter)

(2010/C 161/59)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Comune di Napoli (Italien) (ved advokats F. Sciaudone, G. Tarallo, G. Pizza og R. Sciaudone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 3893 af 8. august 2007, hvorved den nedsatte den støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), som i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4254/88 som ændret ved forordning nr. 2083/93 var blevet tildelt byen Napoli (Italien) ved Kommissionens beslutning PH/1997/2761 om godkendelse af støtte fra EFRU inden for rammerne af det

bymæssige pilotprojekt nr. 97.05.29.002; dels en påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren har hævdet at være blevet påført som følge af vedtagelsen af den anfægtede beslutning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Comune di Napoli betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Rettens dom af 27. april 2010 — Freixenet mod KHIM (form af en hvid matslebet flaske)

(Sag T-109/08) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der gengiver en hvid matslebet flaske — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009) — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009))

(2010/C 161/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Freixenet, SA (Sant Sadurní d'Anoia, Spanien) (ved advokats F. de Visscher, E. Cornu og D. Moreau)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. november 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 97/2001-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tegn, der gengiver en hvid matslebet flaske, som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Freixenet, SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.

**Rettens dom af 27. april 2010 — Freixenet mod KHIM
(form af en matslebet sort flaske)**

(Sag T-110/08) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der gengiver en matslebet sort flaske — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009) — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009))

(2010/C 161/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Freixenet, SA (Sant Sadurní d'Anoia, Spanien) (ved advokats F. de Visscher, E. Cornu og D. Moreau)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. november 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 104/2001-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tegn, der gengiver en matslebet sort flaske, som EF-varemærke

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Freixenet, SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.

**Rettens dom af 29. april 2010 — Kerma mod KHIM
(BIOPIETRA)**

(Sag T-586/08) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket BIOPIETRA — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 161/62)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kerma SpA (Raffa di Puegnago sul Garda, Italien) (ved avocat A. Manzoni)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved O. Montalto, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. oktober 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 889/2008-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket BIOPIETRA som EF-varemærke

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Kerma SpA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 55 af 7.3.2009.

**Rettens kendelse af 15. april 2010 — Katjes Fassin mod
KHIM — (gengivelse af et pandaansigt)**

(Sag T-22/09) (¹)

(EF-varemærke — undersøgerens afgørelse om afslag på registrering — tilbagetrækning af registreringsansøgningen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2010/C 161/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Tyskland) (ved avocat T. Schmitz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved C. Jenewein, derefter ved C. Jenewein og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse R 1299/2006-4 truffet den 13. november 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionelt varemærke, der i sort, hvid og rød gengiver et pandaansigt, som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Katjes Fassin GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 30. april 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-18/10 R)

(Særlige rettergangsformer — forordning (EF) nr. 1007/2009 — handel med sælprodukter — forbud mod import og salg — undtagelse til fordel for inuitsamfund — anmodning om udsættelse af gennemførelse — formaliteten — fumus boni juris — ingen uopsættelighed)

(2010/C 161/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Canada); Nattivak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Canada); Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Canada); Jaypootie Moesesie (Qikiqtarjuaq); Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq); Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq); David Kuptana (Ulukhaktok, Canada); Karliin Aariak (Iqaluit, Canada); Efstathios Andreas Agathos (Athen, Grækenland); Canadian Seal Marketing Group (Québec, Canada); Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Canada); Fur Institute of Canada (Ottawa); NuTan Furs, Inc (Catalina, Canada); GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norge); Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Grønland, Danmark); Johannes Egede (Nuuk); og Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk) (ved advokats J. Bouckaert, M. van der Woude og H. Viaene)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved I. Anagnostopoulou og L. Visaggio, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og K. Michoel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 af 16. september 2009 om handel med sælprodukter (EUT L 286, s. 36).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Unions Juridiske Tjenestes tilkendegivelse af 18. februar 2009 vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om handel med sælprodukter, der blev forelagt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (KOM (2008) 469 endelig af 23. juli 2008), som fremgår af bilag A 4 i begæringen om foreløbige forholdsregler, og et uddrag af denne tilkendegivelse, som er indeholdt i punkt 16 i samme begæring, fjernes fra sagens akter.
- 2) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Rettens kendelse af 27. april 2010 — Parlamentet mod U

(Sag T-103/10 P(R)) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — afgørelse om afskedigelse — kendelse afsagt af præsidenten for EU-Personaleretten i en sag om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)

(2010/C 161/65)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og K. Zejdová, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: U (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokats F. Moyses og A. Salerno)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personalerettens præsident den 18. december 2009 i sag F-92/09 R, U mod Parlamentet, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) *Kendelsen afsagt af EU-Personalerettens præsident den 18. december 2009 i sag F-92/09 R, U mod Parlamentet, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, ophæves.*
- 2) *Us begæring om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 3) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

(¹) EUT C 113 af 1.5.2010.

Sag anlagt den 21. oktober 2009 — Campailla mod Kommissionen

(Sag T-429/09)

(2010/C 161/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Massimo Campailla (Boulogne-sur-Mer, Frankrig) (ved avocat P. Goergen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af Kommissionens afvisning af at træffe foranstaltninger i anledning af sagsøgerens klage over, at hans grundlæggende rettigheder angiveligt er blevet tilsidesat af myndighederne i Cameroun.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for den skade, som han angiveligt har lidt ved Kommissionens afgørelser indeholdt i skrivelse D3 *3/2004/D/4809, af 30. juli 2004 og i skrivelse D3 D*3/2004/D/5438 af 9. september 2004 der begge blev fremsendt til sagsøgeren, hvorved Kommissionen afviste at træffe foranstaltninger i anledning af sagsøgerens klage over, at hans grundlæggende rettigheder angiveligt er blevet tilsidesat af myndighederne i Cameroun.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat anbringender om, at afgørelserne er retsstridige som følge af urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og magtfordrejning, tilsidesættelse af bestemmelser og principper i EF-traktaten og EU-traktaten samt tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved den europæiske konvention om beskyttelse af menne-

skerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og ved Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (nemlig retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, om god forvaltningsskik, om forbud mod forskelsbehandling, om god ledelse, om overholdelse af væsentlige formkrav, om forbud mod umenneskelig og nedværdigende behandling).

Appel iværksat den 12. april 2010 af V til prøvelse af Personalerettens dom af 21. oktober 2009 i sag F-33/08, V mod Kommissionen

(Sag T-510/09 P)

(2010/C 161/67)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: V (Bruxelles, Belgien) (ved avocat E. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Appellen fremmes til realitetsbehandling og følgelig

— ophæves dom afsagt af EU-Personalerettens Første Afdeling den 21. oktober 2009 i sag F-33/08, som blev meddelt appellanten den 26. oktober 2009, hvorved Personaleretten frifandt Kommissionen i det søgsmål, som appellanten havde anlagt med påstand om annullation af afgørelsen af 15. maj 2007, hvorved Kommissionen meddelte hende, at hun ikke opfyldte betingelserne om fysisk egnethed til at udøve hvervet, og med en påstand om, at Kommissionen tilpligtedes at betale hende erstatning for den skade, som hun mener at have lidt.

— appellanten gives medhold i sine påstande for EU-Personaleretten.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom af 21. oktober 2009 i sag F-33/08, V mod Kommissionen, hvorved Personaleretten frifandt Kommissionen i det søgsmål, som hun havde anlagt med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at ansætte appellanten med den begrundelse, at hun ikke opfyldte betingelserne om fysisk egnethed til at udøve hvervet, og en påstand om erstatning.

Til støtte for sin appel har appellanten fremsat tre anbringender vedrørende urigtig retsanvendelse, urigtig gengivelse af sagens beviser, og en fejlagtig og utilstrækkelig begrundelse.

Appellanten anfægter for det første den omstændighed, at Personaleretten lagde til grund, at det ikke var godtgjort, at læge K's ikke-forskriftsmæssige adfærd havde haft indflydelse på sagsakterne i den procedure, der førte til den omtvistede afgørelse.

Appellanten er for det andet af den opfattelse, at Personaleretten tilsidesatte forpligtelsen til at overholde tavshedspligten og patientens ret til, som retsundergivet, at denne overholdes, for så vidt som Personaleretten fandt, at appellantens påberåbelse af dette princip afskar den fra at udøve kontrol med lovligheden af den udtalelse om fysisk uegnethed, som lægeudvalget afgav.

Appellanten finder for det tredje, at Personalerettens argumentation er behæftet med en begrundelsesfejl med hensyn til bedømmelsen af argumentet vedrørende det forhold, at formanden for lægeudvalget ikke er opført på listen over autoriserede belgiske læger.

Sag anlagt den 25. januar 2010 — Noko Ngele mod Kommissionen

(Sag T-15/10)

(2010/C 161/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mariyus Noko Ngele (Bruxelles, Belgien) (ved avocat F. Sabakunzi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at CDE aldrig har afløst CDI, og at centeret ikke er nogen juridisk person i Belgien.
- Kommissionen tilpligtes solidarisk med et af sine medlemmer og visse af sine ansatte at betale en erstatning på 200 000 EUR for det lidte tab med tillæg af renter på 10 % fra 1995 samt procesrenter.
- Kommissionen tilpligtes solidarisk med et af sine medlemmer og visse af sine ansatte at betale en erstatning for ikke-økonomisk og psykisk skade på 5 000 000 EUR med tillæg af procesrenter.

— Det fastslås, at den dom, der afsiges i denne sag, kan fuldbyrdes, uanset en eventuel appel.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger og procesgebyrer, der anslås til 30 000 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål nedlægger sagsøgeren påstand om erstatning for den skade, som han angiveligt har lidt som følge af den manglende mulighed for at inddrive en fordring, som han angiveligt har mod »Centre pour le développement industriel (CDI)« som følge af denne organisations afløsning af en fælles institution mellem AVS-landene (i Afrika, Vestindien og Stillehavet) og Den Europæiske Union med betegnelsen »Centre pour le développement de l'entreprise (CDE)«.

Sag anlagt den 2. april 2010 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-154/10)

(2010/C 161/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha og J. Gstalter, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 133 endelig af 26. januar 2010, hvorved den underforståede ubegrænsede statsgaranti til det franske postvæsen (La Poste), som følger af franske retsregler vedrørende de retlige følger af postvæsnets status som en offentligtretlig juridisk person, der sidestilles med en offentlig virksomhed af industriel og handelsmæssig art (statsstøtte nr. 56/2007 (ex E 15/2005)), kvalificeres som statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende vedrørende:

- en retlig fejl for så vidt som Kommissionen ikke retligt fyldestgørende har godtgjort, at der forelå statsstøtte. Kommissionen har således ikke overholdt bestemmelserne om bevisforhold på området for statsstøtte hverken for så vidt angår bevisbyrden som for så vidt angår bevisets styrke
- faktiske og retlige fejl for så vidt som Kommissionen har anført, at der findes en underliggende ubegrænset statsgaranti til La Poste
- tilsidesættelse af begrebet fordel i den forstand, der ligger til grund for artikel 107, stk. 1, TEUF. Kommissionen har således for det første fejlagtigt konkluderet, at den omstændighed, at der foreligger en garanti, skabte en fordel for La Poste, og for det andet har Kommissionen fejlagtigt antaget, at den positive rating af La Poste skyldtes den hævdede garanti.

Sag anlagt den 9. april 2010 — Dow Chemical mod Rådet

(Sag T-158/10)

(2010/C 161/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Dow Chemical Company (ved lawyers J.-F. Bellis, R. Luff og V. Hahn)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 54/2010⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den omhandler sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført en enkelt søgsmålsgrund, hvorefter den anfægtede forordning tilsidesætter grundforordningens⁽²⁾ artikel 11, stk. 2, af følgende grunde:

- Afgørelsen om, at dumping af ethanolamin fra USA vil fortsætte, er fejlagtigt baseret på, at der i undersøgelses-

perioden blev konstateret dumping i relation til eksportende producenter, som kun repræsenterede en meget lille andel af importen fra USA. Institutionerne så bort fra konstateringen af, at den producent, som stod for størstedelen af importen fra USA, ikke havde iværksat dumping, og at der derfor samlet set ikke forekom dumpingimport af ethanolamin fra USA.

- Afgørelsen om, at den påståede dumping af ethanolamin fra USA tog til efter undersøgelsesperioden, bygger på vilkårligt udvalgte pristilbud, som ikke afspejler prisudviklingen efter undersøgelsesperioden.
- Afgørelsen om, at en overskydende kapacitet på det amerikanske marked vil medføre øget eksport af ethanolamin til EU, er åbenlyst urigtig, eftersom der ikke var nogen uudnyttet kapacitet i USA.
- Afgørelsen om, at de af Kina truffne antidumpingforanstaltninger, som ethanolamin fra USA har været underlagt siden 2004, giver amerikanske eksportører af ethanolamin et incitament til at sælge større mængder til EU, strider mod, hvordan handelsstrømmene har udviklet sig siden 2005.
- Afgørelsen om, at efterspørgslens mulige udvikling på det amerikanske marked og andre markeder vil få amerikanske producenter til at eksportere til EU-markedet, er rent hypotetisk.
- Afgørelsen om, at meget lave priser og udvidelse af kapaciteten vedrørende monoethylenglycol — der ligesom ethanolamin er et produkt af videreførelse af ethylenoxid — vil give producenterne et incitament til at skifte fra produktion af monoethylenglycol til ethanolaminproduktion, stemmer ikke overens med de dokumenterede omstændigheder og er behæftet med et fejlskøn.
- Sagsøgte har fremført en selvmodsigende argumentation om forholdet mellem priserne i USA og EU, eftersom argumentationen synes på én gang at tale for, at højere priser i EU giver amerikanske producenter et incitament til at skifte til salg i EU, og at lavere priser i EU tvinger amerikanske producenter til sælge til dumpingpriser i EU.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 54/2010 af 19.1.2010 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ethanolamin med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 17, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1).

**Sag anlagt den 9. april 2010 — Air France mod KHIM
(gengivelse af et parallelogram)**

(Sag T-159/10)

(2010/C 161/71)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter**

Sagsøger: Air France (Roissy Charles de Gaulle, France) (ved avocat A. Grolée)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. januar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag 1018/2009-2 annulleres, for så vidt som den afslog registreringsansøgning nr. 007576218 for de varer og tjenesteydelser, som er genstand for denne sag.
- Ansøgningen om EF-figurmærket nr. 007576218 imødekommes for samtlige varer og tjenesteydelser, som den omfatter.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret og nærværende sag i henhold til procesreglementets artikel 87.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der gengiver formen på et parallelogram for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 44 og 45 (ansøgning nr. 7 576 218)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet det ansøgte varemærke udviser den minimumsgrad af særpræg, som kræves for at blive registreret.

Sag anlagt den 13. april 2010 — Niki Luftfahrt mod Kommissionen

(Sag T-162/10)

(2010/C 161/72)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Niki Luftfahrt GmbH (Wien, Østrig) (ved Rechtsanwalt H. Asenbauer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens anfægtede afgørelse af 28. august 2009, COMP/M.5440 — Lufthansa/Austrian Airlines, annulleres i henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF (artikel 231, stk. 1 EF).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2009) 6690 endelig udg. af 28. august 2009, der erklærer en fusion forenelig med det fælles marked og EØS-aftalen (sag COMP/M.5440 — Lufthansa/Austrian Airlines). I denne beslutning er det Kommissionens opfattelse, at Deutsche Lufthansa AG's overtagelse af enekontrollen med virksomheden Austrian Airlines — under forudsætning af gennemførelsen af de af Deutsche Lufthansa AG afgivne tilsagn — er forenelig med det fælles marked og EØS-aftalen.

Til støtte for søgsmålet om annullation har sagsøgeren, der driver et privatfinansieret luftfartselskab, for det første gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat EF-traktaten (eller TEUF) og dennes gennemførelsesbestemmelser. I den forbindelse kritiseres det, at Kommissionen i sin beslutning har lagt en markedsdefinition til grund, der er til hinder for en undersøgelse af alle de skadelige virkninger af en sådan fusion i forhold til konkurrenceretten. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen især har vurderet virkningerne af fusionen for lufruterne til Østeuropa forkert, således at der i den henseende foreligger et alvorligt åbenbart fejlslået. Desuden har Kommissionen tilsidesat retningslinjerne for vurdering af horisontale fusioner efter Rådets forordning om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser⁽¹⁾. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen i særdeleshed overset, at den omhandlede fusion

har skadelige virkninger for konkurrencen på det fælles marked, idet konkurrenceevnen hos de øvrige operatører på det pågældende marked begrænses, der vil ikke være alternative udbydere til stede på de berørte markeder, og adgangen til disse markeder er ikke tilstrækkeligt nem. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at de af Kommissionen accepterede tilsagn fra Deutsche Lufthansa AG ikke er egnede til at hindre en væsentlig begrænsning af en effektiv konkurrence.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at artikel 253 EF (artikel 296 TEUF) er blevet tilsidesat, idet Kommissionen ikke har begrundet den anfægtede beslutning behørigt, da Kommissionen ikke har anført, på grundlag af hvilke konkrete argumenter en begrænsning af konkurrencen på luftruterne til Østeuropa skulle være udelukket. Endvidere har sagsøgeren kritiseret, at de faktiske omstændigheder er utilstrækkeligt underbygget.

For det tredje har sagsøgeren hævdet, at Kommissionen har begået magtfordrejning.

(¹) EUT 2004 C 31, s. 5.

Sag anlagt den 7. april 2010 — Entegris mod KHIM — Optimize Technologies (OPTIMIZE TECHNOLOGIES)

(Sag T-163/10)

(2010/C 161/73)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Entegris, Inc. (Billerica, De Forenede Stater) (ved barrister T. Ludbrook og solicitor M. Rosser)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Optimize Technologies, Inc. (Oregon City, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

— Sagsøgeren gives medhold.

— Afgørelse truffet den 18. januar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre

Marked (Varemærker og Design) (sag R 802/2009-2) annulleres.

— Den omhandlede EF-varemærkeansøgning afslås.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Optimize Technologies, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »OPTIMIZE TECHNOLOGIES« for varer i klasse 9

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Entegris, Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering af ordmærket »OPTIMIZER« for varer i klasse 1, 9 og 11

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Annullation af den anfægtede afgørelse og afslag på indsigelsen i dens helhed

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret undlod at anvende den nævnte bestemmelse i overensstemmelse med den relevante retspraksis, hvorved appelkammeret fejlagtigt fandt, at der ikke var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

Sag anlagt den 13. april 2010 — Pioneer Hi-Bred International mod Kommissionen

(Sag T-164/10)

(2010/C 161/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston, De Forenede Stater) (ved solicitor J. Temple Lang og lawyer T. Müller-Ibold)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kommissionen har udvist passivitet i forbindelse med artikel 18 i direktiv 2001/18 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer, idet den ikke har forelagt Rådet et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes efter artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse, og idet den ikke har truffet sådanne andre foranstaltninger, der, alt afhængig af beslutningsprocessens udvikling, er nødvendige for at sikre, at den i direktivets artikel 18 omhandlede afgørelse vedtages.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 2. maj 2007 lagde sagsøgeren for første gang sag an i medfør af artikel 232 EF⁽¹⁾ og gjorde gældende, at Kommissionen havde udvist passivitet i strid med artikel 18 i direktiv 2001/18/EF⁽²⁾ ved ikke at sikre, at der blev truffet afgørelse vedrørende sagsøgerens anmeldelse om markedsføring af insektresistent genetisk modificeret 1507-majs. Den 21. januar 2009 forelagde Kommissionen forslaget til afgørelse for forskriftsudvalget i medfør af artikel 5, stk. 2, i afgørelse 1999/468. Under sagen for Retten blev parterne enige om, at sagens genstand var bortfaldet, da der var fremsat et forslag til afgørelse, og ved kendelse af 4. september 2009 bestemte Retten, at det var ufornuddent at træffe afgørelse i sag T-139/07.

Ved det foreliggende søgsmål gør sagsøgeren i medfør af artikel 265 TEUF gældende, at Kommissionen fortsat ikke har fremsat et forslag vedrørende markedsføring af insektresistent genetisk modificeret 1507-majs til Rådet, til trods for sagsøgerens anmodning herom. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ikke har forelagt et udkast til afgørelse vedrørende sagsøgerens anmeldelse på nogen af de seks miljøministerrådsmøder, der har været afholdt siden forskriftsudvalget den 25. februar 2009 bekendtgjorde, at det »ikke ville afgive udtalelse« om forslaget.

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen i henhold til den procedure, der er fastsat i direktivet, er forpligtet til at sikre, at der træffes og sker offentliggørelse af en afgørelse vedrørende en anmeldelse inden for den frist, der er fastsat i direktivet. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen ved ikke at forelægge Rådet et udkast til de foranstaltninger, der skulle træffes, har undladt at sikre, at der blev truffet en sådan afgørelse, selv om alle kravene til sagsøgeren og andre parter omfattet af direktivet var blevet opfyldt i overensstemmelse med direktivet.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen er blevet opfordret til at handle i artikel 265 TEUF's forstand, hvilket Kommissionen har undladt. Ifølge sagsøgeren er Kommissio-

nens begrundelser for ikke at have forelagt et udkast til afgørelse for Rådet irrelevante og uberettigede. Kommissionens passivitet har ifølge sagsøgeren haft skadelige virkninger for sagsøgerens retsstilling og har medført, at sagsøgeren har lidt specifikke og beviselige tab, som kan opgøres.

(¹) Sag T-139/07, Pioneer Hi-Bred International mod Kommissionen (EUT 2007 C 155, s. 28).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Erklæring fra Kommissionen (EFT L 106, s. 1).

Sag anlagt den 7. april 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-167/10)

(2010/C 161/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyers N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Generalsekretariatets afgørelse af 27. januar 2010 — SG.E.3/FM/psi — Ares (2010)43764 — vedrørende afslag på en anmodning indgivet af sagsøgeren i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 om en fornyet undersøgelse af den holdning, som Generaldirektoratet for Informations-teknologi indtog ved skrivelse af 18. september, efter sagsøgerens oprindelige begæring af 14. august 2009 om aktindsigt i alle indkaldelserne af tilbud vedrørende del 3A af ESP-DESI, annulleres.

— Generalsekretariatets afgørelse af 11. marts 2010 — SG.E.3/FM/MIB/rc/psi — Ares(2010)131966 — vedrørende afslag på en anmodning indgivet af sagsøgeren i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 om en fornyet undersøgelse af de holdninger, som Generaldirektoratet (GD) for Informationsteknologi, Den Europæiske Unions Publikationskontor (OP, tidligere OPOCE) og GD for Budget indtog ved deres respektive skrivelser af 11. december 2009 efter

sagsøgerens oprindelige begæring af 9. oktober 2009 om aktindsigt i alle indkaldelserne af tilbud vedrørende alle dele af kontrakterne ESP, ESP-DIMA og ESP-DESI (behandlet af GD for Informationsteknologi), OPOCE's rammekontrakter nr. 6011, 6102, 6103, 6020, 10042, 6121, 6031, 10030 og GD for Budgets rammekontrakt nr. BUDG/O101, annulleres.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsøgerens omkostninger, både retlige og andre, samt udgifter pådraget ved sagsøgerens anmodning, selv hvis den foreliggende anmodning afslås.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 ved ikke at foretage en konkret og individuel undersøgelse af de dokumenter, som der var henvist til i begæringen om aktindsigt, således at den kunne vurdere, om de påberåbte undtagelser fandt anvendelse, eller om der kunne gives delvis aktindsigt. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at de af Kommissionen anførte begrundelser vedrørende beskyttelsen af EU's økonomiske politik, beskyttelsen af forretningsmæssige interesser og begrundelser om den offentlige sikkerhed skal forkastes som ugrundede, idet de af Kommissionen påberåbte begrundelser ifølge sagsøgeren er af generel og abstrakt art, og ikke påviser, at Kommissionen foretog en specifik, individuel undersøgelse af de begærede dokumenters indhold.

Sag anlagt den 15. april 2010 — Kommissionen mod SEMEA

(Sag T-168/10)

(2010/C 161/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Petrova, som befuldmægtiget, og avocat E. Bouttier)

Sagsøgt: Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) (Millau, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron ved dets ad hoc fuldmagtshaver tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb svarende til 41 012 EUR, principalt med renter, der er påløbet siden 10. marts 1992, eller subsidiært: siden 27. april 1993.

- Der træffes bestemmelse om, at renterne kapitaliseres.

- Selskabet SEMEA tilpligtes at betale 5 000 EUR som følge af dets overdrevne modstand.

- Selskabet SEMEA tilpligtes at betale udgifterne til nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det Europæiske Fællesskab ved Kommissionen har den 6. juli 1990 med Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) indgået en støttekontrakt vedrørende lokal udvikling, bestående i udførelse af forberedende arbejder og påbegyndelse af et europæisk center for lokal virksomhed i Millau.

Kommissionen har gjort gældende, at i henhold til denne kontrakt skulle SEMEA udføre forskellige ydelser og aflægge regnskab til Kommissionen ved fremlæggelse af løbende rapporter, mens Kommissionen skulle yde økonomisk støtte til udførelsen af disse arbejder med et maksimalt beløb svarende til 135 000 EUR, begrænset til 50 % af de dokumenterede udgifter til arbejdet.

I maj 1991 ansøgte SEMEA Kommissionen om, at den nævnte kontrakt skulle udføres af en anden struktur, Association CEI12, hvilket Kommissionen accepterede med den præcisering, at aftalen ikke fritog SEMEA fra dennes forpligtelser, og SEMEA bekræftede, at den garanterede en god udførelse af kontraktens ydelser.

Efter en kontrol af, hvor langt arbejdet var skredet frem, blev det konstateret, at de samlede dokumenterede udgifter beløb sig til 187 977 EUR, og at Kommissionens bidrag derfor skulle fastsættes til 50 % af dette beløb, dvs. et beløb svarende til 93 988 EUR.

I det omfang SEMEA i henhold til kontrakten allerede havde modtaget et beløb svarende til 135 000 EUR, har nærværende søgsmål til formål at tilpligte SEMEA at tilbagebetale det, SEMEA har modtaget for meget.

Sag anlagt den 19. april 2010 — CTG Luxembourg PSF mod Domstolen

(Sag T-170/10)

(2010/C 161/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Computer Task Group Luxembourg PSF SA (Bertrange, Luxembourg) (ved avocat M. Thewes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- Afgørelserne, der er truffet af Domstolen i forbindelse med europæisk offentlig aftale »AO 008/2009: støtte på første og andet niveau til brugere af it- og telefonisystemer, call center, forvaltning af slutbrugerhardware«, annulleres, nærmere bestemt:
  - afgørelse af 9. februar 2010, truffet af udvalget til åbning af bud, om at afvise budet fra CTG CONSORTIUM på grund af »for sen indlevering«
  - Den Europæiske Unions Domstols afgørelse om tildeling af kontrakten til en anden bydende (udateret og dags dato ikke kendt af sagsøgeren)
  - Den Europæiske Unions Domstols afgørelse af 5. marts 2010, der stadfæster afvisningen af budet fra CTG CONSORTIUM.
- Den Europæiske Unions ansvar uden for kontrakt fastslås, og Domstolen pålægges at erstatte sagsøgeren det samlede tab, denne har lidt som følge af de anfægtede afgørelser, og at udpege en sagkyndig til vurdering af tabets omfang.
- Domstolen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I nærværende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand dels om annullation af afgørelsen af 9. februar 2010, truffet af udvalget til åbning af bud, om at afvise sagsøgerens bud på grund af for sen indgivelse i forbindelse med udbudsproceduren vedrørende støttetjenester på første og andet niveau til brugere af it-systemer, call center, forvaltning af slutbrugerhardware (EUT 2009/S 217-312292), og af afgørelsen om at tildele kontrakten til en anden bydende, dels om erstatning.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort fire følgende anbringender gældende:

- tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om ligebehandling af de bydende og princippet om fri konkurrence ved oveni datoen for fristen for fremsendelse af buddene at fastsætte et klokkeslæt som frist for indgivelsen til postkontoret

— tilsidesættelse af forpligtelsen til at besvare anmodninger om oplysninger, der er fremsat til den ordregivende myndighed inden for fristen

— tilsidesættelse af forpligtelsen til at oplyse de afviste bydende om den begrundelse, der ligger til grund for afvisningen af deres anmodning, om navnet på den valgte bydende og til at give oplysning om klageadgang

— Den Europæiske Unions ansvar uden for kontrakt.

Sag anlagt den 8. april 2010 — Colas mod KHIM — García-Teresa Gárate (BASE-SEAL)

(Sag T-172/10)

(2010/C 161/78)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Colas (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved avocat E. Logeais)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Rosario García-Teresa Gárate (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Principalt, appelkammerets afgørelse annulleres:

— for så vidt som det fastslog, at der forelå en fuldstændig mangel på lighed mellem tegnene ved at støtte sig til en forkert gengivelse af den omstridte varemærkansøgning, ved navnlig ikke at foretage en præcis fastlæggelse af den relevante kundekreds og ved at undlade at begrunde, hvorfor ordene BASE-SEAL havde fornødent særpræg og var dominerende.

— for så vidt som det fastslog, at der ikke forelå nogen lighed mellem tegnene og følgelig afviste indsigelsen mod varemærkeregistringen BASE-SEAL i strid med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

— Subsidiært, appelkammerets afgørelse annulleres delvis for andre varer end »kemiske produkter til videnskabelige formål, fotografiske formål, landbrugs- havebrugs- og skovbrugsformål [...] gødning, kemiske stoffer, som forøger holdbarheden af levnedsmidler« [...].

— Harmoniseringskontoret tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Rosario García-Teresa Gárate

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »BASE-SEAL« for varer i klasse 1, 17 og 19 (ansøgning nr. 3 951 464)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Colas

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Adskillige nationale figurmærker (spanske, ungarske, franske, polske, svenske, tyske og tjekkiske) samt et internationalt figurmærke, som gengiver en delvis gul rudeformet figur, som indeholder ordet »Colas« for varer i klasse 1, 19 og 37.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afvisning af indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker, idet der er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

Sag anlagt den 15. april 2010 — Milux mod KHIM (FERTILITYINVIVO)

(Sag T-175/10)

(2010/C 161/79)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Milux Holding SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved lawyer J. Bojs)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 2. februar 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre

Marked (Varemærker og Design) (sag R 1116/2009-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »FERTILITYINVIVO« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 10 og 44

Undersøgerens afgørelse: EF-varemærkeansøgningen afvist

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at det ansøgte varemærke ikke kan registreres som EF-varemærke, fordi det ikke har tilstrækkeligt fornødent særpræg.

Sag anlagt den 15. april 2010 — Seven mod KHIM — Seven for all mankind (SEVEN FOR ALL MANKIND)

(Sag T-176/10)

(2010/C 161/80)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Seven SpA (Leini, Italien) (ved avvocato L. Trevisan)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Seven for all mankind LLC

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 28. januar 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger og betale SEVEN SPA's afholdte omkostninger i sagen for Retten og i sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: SEVEN FOR ALL MANKIND LLC

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SEVEN FOR ALL MANKIND« (registreringsansøgning nr. 4 443 222), for varer i klasse 14 og 18

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Seven SpA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: To EF-figurmærker (nr. 5 912 206 og nr. 3 489 234, for varer i klasse 16, 18 og 25) og et internationalt varemærke (nr. 731 954, for varer i klasse 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25 og 28), som indeholder ordbestanden »SEVEN«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Ukorrekt anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 19. april 2010 — Alcoa Trasformazioni mod Kommissionen

(Sag T-177/10)

(2010/C 161/81)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Alcoa Trasformazioni Srl (Portoscuso, Italien) (ved advokati M. Siragusa og T. Müller-Ibold)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 19. november 2009 [C(2009) 5497] annulleres, for så vidt den vedrører Italiens påståede statsstøtte C 36/B/2006 (ex NN 38/2006) til Alcoa Trasformazioni Srl.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Annulationsøgsmålet vedrører Europa-Kommissionens beslutning af 19. november 2009 i forhold til Alcoa Trasformazioni Srl⁽¹⁾.

Ved denne beslutning blev forlængelsen af satsordningen, som gjaldt for Alcoas anlæg på Sardinien og i Veneto, der var fastsat ved artikel 11, stk. 11, i dekret nr. 35 af 14. marts 2005⁽²⁾, der trådte i kraft den 1. januar 2006, kvalificeret som en ny stats-

støtte, der var uforenelig med fællesmarkedet, og en delvis tilbagebetaling heraf blev pålagt.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at sagsøgeren siden 1996 havde betalt en nedsat sats for elektricitet til sine to aluminiumsmelteværker på Sardinien og i Veneto. Denne sats blev i sin meddelt Kommissionen som led i privatiseringen af Alumix, der var en aluminiumsfremstillende virksomhed, som den italienske stat ejede og siden solgte til sagsøgeren. I 1996 fastslog Kommissionen, at den pågældende sats ikke var statsstøtte.

Kommissionen har i den nu anfægtede beslutning fastslået, at den omtvistede sats som følge af visse ændringer er en helt anden foranstaltning end den i 1996 undersøgte.

Ifølge sagsøgeren er den anfægtede beslutning retsstridig af følgende årsager:

- Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den har fundet, at Alcoas elektricitetssats for de to aluminiumsmelteværker på Sardinien og i Veneto, er »støtte«, selv om den ikke giver den begunstige nogen fordel.
- Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, TEUF, idet den ikke har opgjort støtten rigtigt.
- Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3 TEUF, idet den urigtigt har fundet, at den pågældende sats er en driftsstøtte, der er uforenelig med Retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte.
- Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltnings-skik og artikel 107, stk. 3, TEUF, for så vidt den under sagsbehandlingen uden nogen forklaring eller advarsel — og som om det ikke var nok, efter udfaldet af en mangel-fund sagsbehandling — ændrede sin egen vurdering radikalt hvad angår virkningen af indførelsen af en markedsme-kanisme, foreslået af Kommissionen selv, for Sardinien.
- Kommissionen har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og artikel 108 TEUF ved at kvalificere nævnte sats som »ny« støtte i stedet for »eksiste-rende« støtte.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen med vedta-gelsen af den anfægtede beslutning har tilsidesat en række form-forskrifter.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 19.11.2009 vedrørende Italiens statsstøtte nr. C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) og nr. C 36/B/2006 (ex NN 38/2006) til Alcoa Trasformazioni Srl.

⁽²⁾ Vedrørende »hastebestemmelser inden for området for handlings-planen for økonomisk, social og territorial udvikling« og ændret til lov med ændringer ved lov nr. 80 af 14.5.2005.

Sag anlagt den 21. april 2010 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-178/10)

(2010/C 161/82)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-kommissionens beslutning af 22. februar 2010, hvorved de anmodninger om mellemliggende betaling, som Spanien indgav i perioden mellem den 17. november og den 30. december 2009, blev suspenderet, annulleres, og subsidiært annulleres denne beslutning delvist, for så vidt som den vedrører følgende anmodninger om mellemliggende betaling:

- 2007ES161PO008 Andalucía 94 370 752,75 EUR
- 2007ES161PO008 Andalucía 479 712 483,22 EUR
- 2007ES162PO001 Cantabria 4 697 332,79 EUR
- 2007ES162PO006 Cataluña 15 392 569,98 EUR
- 2007ES162PO008 Aragón 12 451 358,48 EUR

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale renter som følge af forsinkelsen med den effektive betaling af de mellemliggende anmodninger, der uretmæssigt blev suspenderet.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning om at afbryde betalingsfristen for bestemte betalingsanmodninger, som Spanien indgav i perioden mellem den 17. november og den 30. december 2009. Denne afbrydelse vedrører tyve anmodninger om mellemliggende betalinger af i alt 1 890 708 859,51 EUR.

— Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat følgende anbringender:

Tilsidesættelse af artikel 91, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1083/2006⁽¹⁾, idet Kommissionen i medfør af den anfægtede beslutning afbrød betalingsfristen for bestemte ansøgninger om mellemliggende betaling, som Spanien havde indgivet, uden at der var afgivet nogen rapport fra et nationalt revisionsorgan eller fællesskabsrevisionsorgan, hvoraf

det klart fremgik, at der var alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne, og uden at der forelå sådanne mangler.

- Tilsidesættelse af de af Kommissionen godkendte kontrolstrategier, for så vidt som Kommissionen afbrød betalingsfristen for disse mellemliggende betalinger med den begrundelse, at den manglede systemrevision udgør en væsentlig forsinkelse i gennemførelsen af strategierne, for så vidt som disse strategier gjorde det muligt for Kongeriget Spanien at fremlægge denne systemrevision senest den 30. juni 2010.
- Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, eftersom Kongeriget Spanien ifølge den anfægtede beslutning skulle have fremskyndet systemrevisionen i forhold til den tidsplan, som blev fastlagt i samarbejde med Kommissionen, hvilket er et krav, som de spanske myndigheder ikke havde mulighed for at forudse.
- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, henset til at de nationale myndigheder handlede ud fra de tidsplaner for revision, som var blevet godkendt af Kommissionen for disse strategier, og som blev overholdt, uden at Kommissionen på noget tidspunkt har antydnet, at dette udgjorde en mangel i forvaltnings- og kontrolsystemet.
- Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, eftersom den af Kommissionen vedtagne foranstaltning er uforholdsmæssig og i strid med forsvarlig økonomisk forvaltning, og henset til at der forekommer andre mindre indgribende, retlige foranstaltninger, hvormed samme mål kan opnås.

Subsidiært har sagsøger gjort gældende, at den anfægtede beslutning annulleres delvist med henvisning til en tilsidesættelse af artikel 87, stk. 2, i forordning nr. 1083/2006, eftersom udbetalingen i forbindelse med de ovenfor nævnte ansøgninger ikke blev foretaget inden for to måneder efter indgivelsen af anmodningen.

Endelig har Kongeriget Spanien nedlagt påstand om betaling af morarenter i henhold til artikel 87, stk. 2, i forordning nr. 1083/2006, artikel 83 i forordning nr. 1605/2002⁽²⁾ og artikel 106, stk. 5, i Kommissionens forordning nr. 2342/2002⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11.7.2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210, s. 25).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 25, s. 43).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 21. april 2010 — Zitro IP mod KHIM — Show Ball Informática (BINGO SHOWALL)

(Sag T-179/10)

(2010/C 161/83)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Zitro IP Sàrl (Luxembourg) (ved abogado A. Canela Giménez)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Show Ball Informática Ltda**Sagsøgerens påstande**

- Harmoniseringskontorets afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-varemærket:* Zitro IP Sàrl*Det omhandlede EF-varemærke:* Ordmærket »BINGO SHOWALL« (registreringsansøgning nr. 6 059 919) for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 28 og 41*Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Show Ball Informática Ltda*Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* EF-figurmærket (nr. 5 092 275), der indeholder ordbestanddelen »SHOW BALL« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 42.*Indsigelsesafdelingens afgørelse:* Delvis afslag på registreringsansøgningen*Appelkammerets afgørelse:* Afslag på klagen*Søgsmålsgrunde:* Ukorrekt fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker.**Sag anlagt den 16. april 2010 — Nickel Institute mod Kommissionen**

(Sag T-180/10)

(2010/C 161/84)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Nickel Institute (Toronto, Canada) (ved lawyer K. Nordlander og solicitor H. Pearson)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Annullationspåstanden antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens beslutning SG.E3/HP/psi-Ares(2010)65824 af 8. februar 2010 om afslag på fuld aktindsigt i visse dokumenter, som sagsøgeren i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ havde begæret aktindsigt i, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål nedlægger sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF påstand om, at Kommissionens beslutning SG.E3/HP/psi-Ares(2010)65824 af 8. februar 2010 om afslag på fuld aktindsigt i visse dokumenter, som sagsøgeren i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 har begæret aktindsigt i, annulleres. Beslutningen tiltrådte bl.a.:

- Beslutningen truffet af den fungerende generaldirektør for Kommissionens Juridiske Tjeneste om at give afslag på fuld aktindsigt i syv dokumenter, hvori denne tjeneste afgiver udtalelse om udkastet til Kommissionens direktiv 2008/58/EF ⁽²⁾.
- Beslutningen truffet af direktøren for Direktorat D i GD Miljø om at give afslag på fuld aktindsigt i to dokumenter, hvori andre af Kommissionens generaldirektører afgiver udtalelse om udkastet til Kommissionens direktiv 2008/58/EF.
- Den omstændighed, at Kommissionen ikke er i besiddelse af noget dokument, nogen optegnelse eller nogen skriftlig udveksling (herunder noget opfølgingsdokument eller nogen kommentarer hertil), hvori Den Juridiske Tjeneste afgiver sit synspunkt om udkastet til Kommissionens direktiv 2009/2/EF ⁽³⁾.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort følgende anbringender gældende:

For det første har Kommissionens generalsekretær hvad angår flere af de dokumenter, der er begæret aktindsigt i, anlagt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 i sin fortolkning af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning.

Dernæst har Kommissionens generalsekretær hvad angår et af de dokumenter, der er begæret aktindsigt i, anlagt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 i sin fortolkning af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer.

Endelig har Kommissionens generalsekretær anlagt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet denne ikke identificerede og gav adgang til dokumenter, hvori Den Juridiske Tjeneste afgiver sit synspunkt om udkastet til Kommissionens direktiv 2009/2/EF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2008/58/EF af 21.8.2008 om ændring med henblik på den 30. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EUT L 246, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens direktiv 2009/2/EF af 15.1.2009 om 31. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EUT L 11, s. 6).

Sag anlagt den 19. april 2010 — AISCAT mod Kommissionen

(Sag T-182/10)

(2010/C 161/85)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Associazione Italiana delle Società Concessionarie per la costruzione e l'esercizio di Autostrade e Trafori stradali (AISCAT) (Rom, Italien) (ved advokat M. Maresca)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens beslutning af 10. februar 2010 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag angår en påstand om annullation af Kommissionens beslutning, som er indeholdt i skrivelse af februar 2010, hvori det antages, at det kan udelukkes, at Den Italienske Republik, idet den har overdraget anlæg og drift af en motorvejsstrækning (benævnt Mestre-omvejen) til en halvoffentlig virksomhed, CAV S.p.A. (et aktieselskab, hvis aktier er ligeligt fordelt mellem NAS S.p.A. og regionen Veneto) uden udbud, og finansieret dette anlæg gennem prisforhøjelser ved de opkrævningsstationer, der er beliggende på den parallelle og konkurrerende motorvejsstrækning, har overtrådt artikel 87 EF (nu artikel 107 TEUF).

Der er fremført to anbringender til støtte for, at Den Italienske Republik har overtrådt artikel 87 EF (i dag artikel 107 TEUF).

For det første udgør det forhold, at Den Italienske Republik direkte har tildelt CAV en koncessionskontrakt om anlæg og drift af Mestre-omvejen ved artikel 2, stk. 290, i lov nr. 244 af 24. december 2007, statsstøtte, for så vidt som betingelserne for tildeling af de såkaldte in-house kontrakter ikke var opfyldt og tildelingen blev foretaget til fordel for en halvoffentlig virksomhed, hvis vedtægts- og driftsmæssige karakteristika indebærer en ugrundet konkurrencefordel. CAV ejede i virkeligheden en 50 %-andel i ANAS, der — selv om det spiller en offentligretlig rolle som tilsynsmyndighed — også udfører entreprenørvirksomhed (anlæg og drift af motorveje) på det marked, som den selv regulerer, og i relation til hvilket den selv er koncessionsgiver.

For det andet udgør det forhold, at Den Italienske Republik har godkendt den aftale, der er indgået mellem ANAS (som koncessionsmyndighed) og CAV, angående finansieringen af Mestre-omvejen gennem prisforhøjelser ved de opkrævningsstationer, der er beliggende på den parallelle og konkurrerende motorvejsstrækning, statsstøtte til fordel for CAV.

Stigningen var i virkeligheden tænkt som et middel til at omdirigere biltrafikken til det nye anlæg (Mestre-omvejen) og har samtidigt forårsaget reduktion af trafikken på den konkurrerende strækning (Mestre-omvejen), som den nævnte forhøjelse vedrører. Statsstøtten udgøres således ikke af størrelsen af den omhandlede stigning i sig selv, men af den konkurrencefordel, som CAV har heraf, der modsvares af det tab, som koncessions-selskaberne i Tangenziale-ringvejen har lidt.

**Sag anlagt den 26. april 2010 — DTL mod KHIM —
Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria)**

(Sag T-188/10)

(2010/C 161/86)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: DTL Corporación, SL (Madrid, Spanien) (ved abogado C. Rueda Pascual)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, SL (Pamplona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. februar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 767/2009-2) annulleres.
- Subsidiært forkastes den indsigelse, som GESTIÓN DE RECURSOS Y SOLUCIONES EMPRESARIALES, S.L. har rejst mod EF-varemærke nr. 5153325, og det fastslås, at det pågældende varemærke kan registreres ikke blot i klasse 41, men også for alle de tjenesteydelser, der er ansøgt om i klasse 37 og 42, og indsigeren tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med indsigelsen og klagen for Harmoniseringskontoret.
- Harmoniseringskontoret og andre parter, der måtte give møde og tage til genmæle i denne sag, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: DTL Corporación, SL

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, som indeholder ordbestanddelen »SOLARIA« (registreringsansøgning nr. 5 153 325) for tjenesteydelser i klasse 37, 41 og 42

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales S.L.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske figurmærke, som indeholder ordbestanddelen »SOLARTIA« (nr. 2 689 747) for tjenesteydelser i klasse 37 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker.

**Sag anlagt den 22. april 2010 — Egan og Hackett mod
Parlamentet**

(Sag T-190/10)

(2010/C 161/87)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Kathleen Egan (Athboy, Irland) og Margaret Hackett (Borris-in-Ossory, Irland) (ved barristers C. MacEochaidh, SC, og J. Goode samt solicitor K. Neary)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Europa-Parlamentets afgørelse af 12. februar 2010 (A(2010)579) om afslag på aktindsigt i visse oplysninger, som sagsøgerne ønskede ved deres oprindelige begæring af 16. december 2009 og den efterfølgende genfremsatte begæring af 28. januar 2010, annulleres i henhold til artikel 263 TEUF.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål nedlægger sagsøgerne i henhold til artikel 263 TEUF påstand om annulation af Europa-Parlamentets afgørelse af 12. februar 2010 (A(2010)579) om afslag på aktindsigt i dokumenter, som består af offentlige registre over assistenter — enten akkrediterede eller ansat på anden måde — for medlemmer af Europa-Parlamentet, der indeholder sådanne assistenters navne og/eller sådanne assistenters finansielle interesser.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at Parlamentet med urette anvendte forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ som hjemmel for at give afslag på adgang til dokumenter, som allerede var offentligt tilgængelige. I den forbindelse har sagsøgerne gjort flere anbringender gældende:

For det første undlod Parlamentet i tilstrækkeligt omfang at begrunde den anfægtede afgørelse, hvorved det tilsidesatte artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001.

For det andet indeholder den anfægtede afgørelse fejlbedømmelser hvad angår undtagelsen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1049/2001, da det heraf fremgår, at udbredelsen af de omhandlede dokumenter ville være til skade for privatlivets fred i forhold til de pågældende personer, og/eller den anfægtede afgørelse undlader at foretage en bedømmelse af det egentlige indhold af artikel 4, stk. 1, litra b), og/eller det fremgår af den anfægtede afgørelse, at den offentlige interesse i aktindsigt i offentlige registre over assistenter for medlemmer af Europa-Parlamentet mindskes, når personen ikke længere har en sådan stilling.

Desuden tilsidesætter den anfægtede afgørelse væsentlige formforskrifter, idet sagsøgerne ikke var blevet oplyst om mulighederne for domstolsprøvelse i tilfælde af afslag på den genfremsatte begæring, hvilket kræves af artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Endelig tilsidesætter den anfægtede afgørelse principperne om demokrati, gennemsigtighed, proportionalitet, lighed og forbuddet mod forskelsbehandling ved at nægte adgang til offentlige dokumenter, når der tidligere i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 kunne gives aktindsigt i sådanne dokumenter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18.12.2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8, s. 1).

Sag anlagt den 29. april 2010 — Avery Dennison mod KHIM — Dennison Hesperia (AVERY DENNISON)

(Sag T-200/10)

(2010/C 161/88)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Avery Dennison Corp. (ved abogados E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez-Gómez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dennison Hesperia, SA (Torrejón de Ardoz, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 9. februar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 798/2009-2) annulleres eller, subsidiært, ændres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Avery Dennison Corp.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærke »AVERY DENNISON« (registreringsansøgning nr. 3 825 114), for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 16, 17, 19, 20, 22, 24, 28, 35, 37, 38, 39, 40, 41 og 42.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Dennison Hesperia, S.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: spansk varemærke »DENNISON« (nr. 1 996 088), for varer i klasse 16.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Ukorrekt fortolkning af artikel 42, stk. 2 og 3, og, subsidiært, af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/09 om EF-varemærker.

Rettens kendelse af 16. april 2010 — DB Schenker Rail Deutschland mod Kommissionen

(Sag T-109/04) ⁽¹⁾

(2010/C 161/89)

Processprog: tysk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 29.5.2004.

Rettens kendelse af 13. april 2010 — Unity OSG FZE mod Rådet

(Sag T-511/08) ⁽¹⁾

(2010/C 161/90)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 7.2.2009.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 29. marts 2010 — Marsili mod Kommissionen

(Sag F-19/10)

(2010/C 161/91)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Letizia Marsili (Bruxelles, Belgien) (ved avocats K. Van Maldegem, C. Mereu og M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøve EPSO/AST/51/08 og erstatning af den skade, som sagsøgeren har lidt.

Sagsøgerens påstande

- Udvalgelseskomitéens afgørelse af 17. december 2009 om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøve EPSO/AST/51/08 annulleres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale skadeserstatning, der indtil videre ansættes til én euro, og som senere præciseres under sagen, med tillæg af renter og morarenter med 6,75 %, for den forvoldte økonomiske og ikke-økonomiske skade.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 31. marts 2010 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-21/10)

(2010/C 161/92)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (ved avvocato G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afslaget på sagsøgerens krav om erstatning for den skade, der er forvoldt som følge af den omstændighed, at Kommissionen fremsendte en debetnota vedrørende salæret til den advokat, der havde bistået ham i sag T-241/03, til den advokat, der havde bistået sagsøgeren i ovennævnte sag, og ikke til sagsøgeren selv.

Sagsøgerens påstande

- Den stiltiende afgørelse, hvorved afslaget på hans krav af 23. februar 2009 kom i stand, annulleres.
- Om fornødent annulleres akten af 14. september 2009, uanset dens tilblivelsesform, hvorved hans klage over afslaget på kravet af 23. februar 2009 blev afvist.
- Om fornødent annulleres notatet af 1. december 2009 på fransk, som sagsøgeren modtog den 19. januar 2010, ledsaget af den vedlagte oversættelse heraf til italiensk.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren uretmæssigt har lidt i forbindelse med udarbejdelsen og fremsendelsen af notaen af 4. december 2006 til den advokat, der bistod ham i sag T-241/03, idet sagsøgeren tilkendes et beløb på 10 000 EUR, eller det større eller mindre beløb, som Personaleretten finder retfærdigt og rimeligt.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren renter af ovennævnte beløb med virkning fra dagen efter den dag, hvor kravet af 23. februar 2009 kom frem til Kommissionen, og indtil effektiv betaling af beløbet sker, med 10 % årligt med renters rente.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 16. april 2010 — Allen mod Kommissionen**(Sag F-23/10)**

(2010/C 161/93)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Finola Allen (Armação de Pera, Portugal) (ved lawyers L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelse vedrørende afvisning af en anmodning om anerkendelse af alvorlig sygdom.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 30. juni 2009 vedrørende sagsøgerens anmodning om anerkendelse af alvorlig sygdom, om nødvendigt, afgørelse af 17. juli 2009 annulleres.
- Afgørelse af 8. januar 2010, hvorved sagsøgerens klage blev afvist, annulleres om nødvendigt.
- Som følge heraf anerkendes sagsøgerens sygdomme som alvorlige, således som angivet i hendes anmodning af 19. maj, uddybet den 2. juli 2009, og fuld dækning gives fra 1. juli 2009.
- Subsidiært gives sygeforsikringsdækning indtil 10. juli 2009.
- Der tilkendes skadeserstatning ansat efter ret og billighed og midlertidigt ansat til 1 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 21. april 2010 — Kaskarelis mod Kommissionen**(Sag F-24/10)**

(2010/C 161/94)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Loukas Kaskarelis (Auderghem, Belgien) (ved avocat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Europa-Kommissionens afgørelse om at meddele sagsøgeren afslag på tildeling af udlandstillæg og bosættelsespenge samt godtgørelse af rejseudgifter.

Sagsøgerens påstande

- Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheders (PMO) afgørelse om afslag på udlandstillæg, bosættelsespenge og godtgørelse af rejseudgifter samt ansættelsesmyndighedens afslag på sagsøgerens klage annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 28. april 2010 — AG (*) mod Parlamentet**(Sag F-25/10)**

(2010/C 161/95)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: AG (*) (ved avocats S. Rodriguez og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om at afskedige sagsøgeren efter udløbet af prøvetiden samt en påstand om erstatning, for den lidte skade.

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 14. maj 2009 om afskedigelse, der blev truffet sammen med afslaget på sagsøgerens klage af 21. december 2009, annulleres.
  - Ansættelsesmyndigheden oplyses om retsvirkningen af annullationen af de anfægtede afgørelser og navnlig om muligheden for at gennemgå en ny prøvetid eller for at forlænge prøvetiden, ved hvis udløb, der foretages en ny bedømmelse af hendes arbejdsindsats.
-
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt, såvel set under en erhvervmæssig og økonomisk synsvinkel (henset til det vederlag og de økonomiske fordele, som sagsøgeren burde have opnået fra den 16.5.2009 til den dato for hendes genindtræden i tjenesten, der følger af annullationen af de anfægtede afgørelser), som under en ikke-økonomisk synsvinkel (henset til et vejledende og foreløbigt anslået beløb på 50 000 EUR).
  - Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA